

Η

ΕΝΙΑΙΑ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ (Ε.Α.ΔΗ.ΣΥ.)

6^ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της την 28^η Νοεμβρίου 2022 με την εξής σύνθεση:
Ε. Σβολοπούλου Πρόεδρος, Ιωάννα Θεμελή Εισηγήτρια, και Σ. Σταματοπούλου, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 21.10.2022 με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) ΕΑΔΗΣΥ 1493/24.10.2022 Προδικαστική Προσφυγή της εταιρείας με την επωνυμία, όπως εκπροσωπείται νόμιμα.

Κατά του – ... (εφεξής αναθέτουσα αρχή), όπως εκπροσωπείται νόμιμα,

Και κατά της πρώτης παρεμβαίνουσας εταιρείας με την επωνυμία
..., όπως εκπροσωπείται νόμιμα

Και κατά της δεύτερης παρεμβαίνουσας εταιρείας με την επωνυμία ...
... .., όπως εκπροσωπείται νόμιμα

Και κατά της τρίτης παρεμβαίνουσας εταιρείας με την επωνυμία,
με τον διακριτικό τίτλο, όπως εκπροσωπείται νόμιμα

Με την προδικαστική προσφυγή η προσφεύγουσα αιτείται να ακυρωθεί η με αριθ. 250/2022 απόφαση της αναθέτουσας αρχής, που ελήφθη στο πλαίσιο της ανοικτής διαδικασίας για την επιλογή αναδόχου κατασκευής του έργου ΒΕΛΤΙΩΣΗ & ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ... ΣΤΟ-... (ΚΗΜΔΗΣ .../14-3-2022, ΕΣΗΔΗΣ ...). Η ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης ζητείται κατά το μέρος που έγιναν δεκτές οι οικονομικές προσφορές των τριών παρεμβαίνουσών και του οικονομικού φορέα προτασόμενες κατά το κριτήριο ανάθεσης έναντι της αποδεκτής προσφεύγουσας.

Οι παρεμβαίνουσες αιτούνται την διατήρηση της ισχύος της προσβαλλόμενης απόφασης, καθ' ό μέρος αφορά εκάστη, και την απόρριψη της προσφυγής.

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε την Εισηγήτρια Ιωάννα Θεμελή

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή για την άσκηση της προσφυγής έχει καταβληθεί και δεσμευτεί το νόμιμο παράβολο σύμφωνα με τα άρθρα 363 του ν. 4412/2016 και 5 του Π.Δ. 39/2017, ποσού 15.000 ευρώ, με βάση την εκτιμώμενη αξία της σύμβασης (βλ. ηλεκτρονικό παράβολο με κωδικό ..., εκτύπωση από την επίσημη ιστοσελίδα της ΓΓΠΣ του ΥΠΟΙΚ με τα στοιχεία του παραβόλου και την ένδειξη «δεσμευμένο»).

2. Επειδή, η διαγωνιστική διαδικασία εμπίπτει στην αρμοδιότητα της ΕΑΔΗΣΥ κατά χρόνο, και καθ' ύλην λόγω εκτιμώμενης αξίας του έργου ποσού 4.032.258,07 ευρώ χωρίς ΦΠΑ, με κριτήριο ανάθεσης τη πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά μόνο βάσει τιμής (χαμηλότερη τιμή), με επί μέρους ποσοστά έκπτωσης κατά ομάδες τιμών. Στο πλαίσιο της διαδικασίας, εμπροθέσμως, προσηκόντως και μετ' εννόμου συμφέροντος ασκήθηκε την 21-10-2022 η υπό κρίση προσφυγή, με κατάθεση μέσω της λειτουργικότητας *επικοινωνία* του ηλεκτρονικού τόπου του διαγωνισμού στο ΕΣΗΔΗΣ (εφεξής *επικοινωνία*), εντός της νόμιμης δεκαήμερης αποκλειστικής προθεσμίας από της πλήρους γνώσεως της προσβαλλόμενης απόφασης, λαμβανομένου υπ' όψιν ότι ι) η προσβαλλόμενη απόφαση που είναι εκτελεστή πράξη αποδοχής των αιτιολογήσεων των ασυνήθιστα χαμηλών προσφορών και των οικονομικών προσφορών, κοινοποιήθηκε κατά το πλήρες περιεχόμενό της στην προσφεύγουσα την 11-10-2022 μέσω της *επικοινωνίας*, β) η προσφυγή ασκήθηκε με τη χρήση του τυποποιημένου εντύπου του Παραρτήματος Ι του π.δ 39/2017 και γ) κοινοποιήθηκε στην ΕΑΔΗΣΥ, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 361 και τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 362 του ν. 4412/2016, την παρ. 1

εδ. α) του άρθρου 4, και την παρ. 2 του άρθ. 8 του ΠΔ 39/2017. Περαιτέρω, την 24-10-2022 η αναθέτουσα αρχή προέβη στην, προβλεπόμενη στο άρθ. 365 παρ. 1 περ. (α) του ν. 4412/2016 και στο άρθ. 9 παρ. 1 α του ΠΔ 39/2017, κοινοποίηση μέσω της *επικοινωνίας* της υπό εξέταση προσφυγής προς του διαγωνιζόμενους οικονομικούς φορείς. Κατόπιν της κοινοποίησης αυτής, οι παρεμβαίνουσες εμπροθέσμως, προσηκόντως και με προφανές έννομο συμφέρον, καθόσον η προσφυγή στρέφεται κατά της αποδοχής των οικονομικών προσφορών τους, άσκησαν παρεμβάσεις την 3-11-2022 εντός της 10ήμερης αποκλειστικής νόμιμης προθεσμίας με ανάρτηση στην *επικοινωνία*, οι οποίες κοινοποιήθηκαν εμπροθέσμως και προσηκόντως στην προσφεύγουσα από την αναθέτουσα αρχή την 4-11-2022, μέσω της *επικοινωνίας* σύμφωνα με τα άρθ. 365 παρ. 1 περ. (α), 362 παρ. 3 εδ. δεύτερο του ν. 4412/2016. Την 27-10-2022 εμπροθέσμως και προσηκόντως η αναθέτουσα αρχή κοινοποίησε μέσω της *επικοινωνίας*, το υπ' αριθ. πρωτ. 38647/27-10-2022 έγγραφο με τις απόψεις της επί της προσφυγής σύμφωνα με το άρθ. 365 παρ. 1 περ. (β) 362 παρ. 1 εδ. δεύτερο του ν. 4412/2016, η δε προσφεύγουσα κατέθεσε Υπόμνημα την 9-11-2022 καθ' υπέρβαση της νόμιμης 5ήμερης αποκλειστικής προθεσμίας από την κοινοποίηση των απόψεων της αναθέτουσας αρχής (άρθ. 365 παρ. 1 περ. γ), και για τον λόγο αυτό δεν εξετάζονται κατά την παρούσα διαδικασία. Σε συνέχεια των ανωτέρω, η προσφυγή νομίμως εισάγεται ενώπιον του 6ου Κλιμακίου της ΕΑΔΗΣΥ σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 346 παρ. 1, 360, και 366 του ν. 4412/2016 και των άρθρων 3 παρ. 1, και 15 του ΠΔ 39/2017 και κατόπιν της με αριθ. 2117/2022 Πράξης της Προέδρου του 6ου Κλιμακίου, περί ορισμού εισηγητή και ημερομηνίας εξέτασης προδικαστικής προσφυγής- κλήση περί απόψεων επί χορήγησης προσωρινών μέτρων.

3. Επειδή στον διαγωνισμό κατέθεσαν προσφορά δώδεκα οικονομικοί φορείς και δυνάμει της απόφασης 97/2022 της αναθέτουσας αρχής, που κοινοποιήθηκε την 27-5-2022, αποκλείσθηκε ένας οικονομικός φορέας, διαπιστώθηκε ότι οι οικονομικές προσφορές των τεσσάρων πρώτων μειοδοτών -καθ' ών στρέφεται η παρούσα προσφυγή- αποκλίνουν περισσότερο των δέκα ποσοστιαίων μονάδων του συνόλου των εκπτώσεων των υποβληθέντων αποδεκτών προσφορών. Ο μέσος όρος των εκπτώσεων

ισούται με 33,09%, και οι προσφορές των τριών παρεμβαινουσών και της ... ΑΤΕ είναι αντιστοίχως 52,18%, 48,20%, 47,82%, 46,36%, και έπεται η προσφεύγουσα με προσφορά 39,01%. Κατόπιν αυτών, σύμφωνα με την παραπάνω πράξη της, η αναθέτουσα αρχή αποφάσισε την υποχρεωτική αιτιολόγηση των τεσσάρων ως άνω πρώτων κατά την σειρά μειοδοσίας προσφορών και προαιρετικά την κλήση και των λοιπών προσφερόντων προς παροχή αιτιολογήσεων, σύμφωνα με το άρθρο 88 του ν. 4412/2016 και τον όρο 4.1 της διακήρυξης. Την 31-5-2022 η αναθέτουσα αρχή κοινοποίησε πρόσκληση για αιτιολόγηση των οικονομικών προσφορών προς τους έξι πρώτους μειοδότες καλώντας τους «.. να εξηγήσουν το ποσοστό έκπτωσης που προτείνουν στην προσφορά τους.. κατ' εφαρμογή του άρθρου 4.2 της διακήρυξης και του άρθρου 88 του ν.4412/2016...» Κατόπιν χορήγησης των επίμαχων -και ήδη προσβαλλομένων με την προσφυγή- εξηγήσεων του ποσοστού έκπτωσης των οικονομικών προσφορών (εφεξής οι εξηγήσεις), εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση σύμφωνα με την οποία «...Η Οικονομική Επιτροπή λαμβάνοντας υπόψη: 1. Το .. Πρακτικό II της Επιτροπής Διενέργειας Διαδικασιών Ανάθεσης Δημοσίων Συμβάσεων Έργων για το έτος 2022 ... ΠΡΑΚΤΙΚΟ II ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ... Η Επιτροπή Διαγωνισμού αφού έλαβε υπόψη:... 6. Τις αιτιολογήσεις – διευκρινήσεις των προσφορών των συμμετεχόντων που κατατέθηκαν ηλεκτρονικά και εντύπως: • • • • • • εξέτασε και αξιολόγησε τις ανωτέρω αιτιολογήσεις - διευκρινήσεις των Οικονομικών Φορέων, παρατήρησε μερικές ελλείψεις αλλά δεν τις θεωρεί σημαντικές και έχοντας γνώμονα το άρθρο 14 «Κριτήριο για την ανάθεση της σύμβασης είναι η πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά μόνο βάσει τιμής (χαμηλότερη τιμή)» της Διακήρυξης του εν λόγω Έργου, η Επιτροπή Διαγωνισμού εισηγείται στην Αναθέτουσα Αρχή: Την ανάδειξη του προσωρινού αναδόχου του έργου με τίτλο «... & ... ΣΤΟ ... -...» στον Οικονομικό Φορέα «... ..», διότι η προσφορά του είναι η πλέον συμφέρουσα από οικονομικής άποψης... ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ ... 1. Την αποδοχή του Πρακτικού II.. 2. Την Προσωρινή Κατακύρωση ... στον Οικονομικό Φορέα με την επωνυμία «... ..», διότι η προσφορά του είναι πλέον συμφέρουσα από οικονομικής άποψης...» Κατόπιν της κοινοποίησης

της προσβαλλόμενης απόφασης από την αναθέτουσα αρχή προς την προσφεύγουσα την 3-10-2022, η προσφεύγουσα αιτήθηκε την κοινοποίηση των *εξηγήσεων* των λοιπών διαγωνιζομένων, τις οποίες η αναθέτουσα αρχή της κοινοποίησε την 11-10-2022 μέσω της *επικοινωνίας*.

4. Επειδή, με προφανές έννομο συμφέρον, η προσφεύγουσα στρεφόμενη κατά των οικονομικών προσφορών των τεσσάρων προτασσομένων αυτής κατά το κριτήριο κατακύρωσης οικονομικών φορέων αιτείται την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης κατά το μέρος που έκανε δεκτές τις πλησσόμενες προσφορές, επί τω τέλει αποκλεισμού τους και συνέχισης του διαγωνισμού με την ανάδειξη της ίδιας ως προσωρινής αναδόχου καθώς έχει υποβάλει την αμέσως επόμενη αποδεκτή οικονομική προσφορά.

5. Επειδή η πρώτη παρεμβαίνουσα προσωρινή ανάδοχος, επικαλούμενη το άρθ. 361 και 88 του ν. 4412/2016, τον όρο 4.1 της διακήρυξης, και μία απόφαση της ΕΑΔΗΣΥ -επί άλλης υπόθεσης-, ισχυρίζεται ότι η υπό εξέταση προσφυγή είναι απαράδεκτη ως εκπρόθεσμη διότι η προσβαλλόμενη απόφαση κοινοποιήθηκε την 3-10-2022 οπότε και εκκίνησε η 10ήμερη αποκλειστική νόμιμη προθεσμία για την άσκηση της προσφυγής η οποία και περατώθηκε την 13-10-2022, ενώ η προσφυγή ασκήθηκε την 21-10-2022, ότι η κοινοποίηση στην προσφεύγουσα των *εξηγήσεων* ι) δεν προβλέπεται ως υποχρέωση της αναθέτουσας αρχής, ιι) *δεν συνιστά «πλήρη γνώση» της υπ' αρ. 250/2022 απόφασης της Οικονομικής Επιτροπής, (α) αφενός διότι οι εξηγήσεις των οικονομικών φορέων δεν αποτελούν μέρος της προσβαλλόμενης απόφασης ούτε συνιστούν διοικητική πράξη, (β) αφετέρου ουδόλως προβλέπεται από το νόμο και τη διακήρυξη η κοινοποίηση των αιτιολογήσεων των οικονομικών φορέων προκειμένου είτε να εκκινεί, είτε να προεκτείνεται η προθεσμία του άρθρου 361 του ν. 4412/2016, και ιiii) σε κάθε περίπτωση προσβαλλόμενη πράξη της αναθέτουσας αρχής μπορεί να είναι μόνον η απόφαση κατακύρωσης 250/2022 και όχι το σχετικό Πρακτικό.*

6. Επειδή εφαρμοστέα εν προκειμένω είναι τα άρθρα 361 του ν. 4412/2016, 12 παρ. 1, 7 του ΠΔ 38/2017, 10 του ν. 2690/1999 και άρθρα 240-242 ΑΚ.

7. Επειδή, είναι συμβατή με το ενωσιακό δίκαιο εθνική ρύθμιση, η οποία προβλέπει ότι η προσφυγή κατ' αποφάσεως της αναθέτουσας αρχής πρέπει να ασκείται εντός της ταχθείσας προς τούτο προθεσμίας και ότι οι θιγόμενοι ενδιαφερόμενοι, που επικαλούνται πλημμέλεια της διαδικασίας συνάψεως της συμβάσεως προς στήριξη της προσφυγής τους, πρέπει να προβάλουν την εν λόγω πλημμέλεια εντός της ίδιας προθεσμίας, διότι άλλως θα απωλέσουν το σχετικό δικαίωμά τους, με αποτέλεσμα ότι, αν παρέλθει η προθεσμία αυτή, δεν είναι δυνατή ούτε η προσβολή της εν λόγω αποφάσεως, ούτε η προβολή της εν λόγω πλημμέλειας εφόσον η επίμαχη προθεσμία είναι εύλογη (Απόφαση της 11ης Οκτωβρίου 2007, C-241/06, *Lämmerzahl*, Συλλογή 2007, σ. I-8415, σκέψη 50 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

8. Επειδή, εξάλλου, το άρθρο 1, παράγραφος 1 της Οδηγίας 89/665 επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να εξασφαλίζουν ότι οι αποφάσεις των αναθετουσών αρχών υπόκεινται στην άσκηση αποτελεσματικών και όσο το δυνατόν ταχύτερων προσφυγών. Ο καθορισμός αποκλειστικών προθεσμιών ασκήσεως προσφυγής καθιστά δυνατό να επιτευχθεί ο επιδιωκόμενος από την οδηγία 89/665 σκοπός της ταχείας διεκπεραιώσεως, υποχρεώνοντας όμως τους οικονομικούς φορείς να προσβάλουν σε σύντομο χρονικό διάστημα τα προπαρασκευαστικά μέτρα ή τις ενδιάμεσες αποφάσεις που λαμβάνονται στο πλαίσιο της διαδικασίας συνάψεως συμβάσεως (βλ. Διάταξη του ΔΕΕ της 14ης Φεβρουαρίου 2019 στην υπόθεση C-54/18, *Cooperativa Animazione Valdocco Soc. coop. soc. Impresa Sociale Onlus* κατά *Consorzio Intercomunale Servizi Sociali di Pinerolo, Azienda Sanitaria Locale To3 di Collegno e Pinerolo*, σκέψη 27, πρβλ. απόφαση της 28ης Ιανουαρίου 2010, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας, C-456/08, EU:C:2010:46, σκέψη 60 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

9. Επειδή, επιτυγχάνεται ο προβλεπόμενος στο άρθρο 1, παράγραφος 1 της οδηγίας 89/665 σκοπός να διασφαλίζεται η ύπαρξη αποτελεσματικών προσφυγών κατά παραβάσεων των διατάξεων που εφαρμόζονται σε θέματα συνάψεως δημοσίων συμβάσεων, καθώς οι προθεσμίες που τάσσονται για την άσκηση των προσφυγών αυτών εκκινούν από την ημερομηνία και μόνον κατά την οποία ο προσφεύγων έλαβε γνώση ή όφειλε να λάβει γνώση της παραβάσεως των εν λόγω διατάξεων την οποία προβάλλει, ήτοι τα γνωστά

ή/και κοινοποιηθέντα έγγραφα περιέχουν έκθεση όλων των συναφών με το περιεχόμενο της βλαπτικής ενέργειας λόγων [αποφάσεις της 28ης Ιανουαρίου 2010, Uniplex (UK), C-406/08, EU:C:2010:45, σκέψη 32, της 12ης Μαρτίου 2015, eVigilo, C-538/13, EU:C:2015:166, σκέψη 52, καθώς και της 8ης Μαΐου 2014, Idrodinamica Spurgo Velox κ.λπ., C-161/13, EU:C:2014:307, σκέψη 37]. Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η αποτελεσματικότητα του δικαστικού ελέγχου, τον οποίο εγγυάται το άρθρο 47 του Χάρτη, προϋποθέτει ότι ο ενδιαφερόμενος είναι σε θέση να γνωρίζει την αιτιολογία στην οποία στηρίζεται η απόφαση που τον αφορά, είτε από την ανάγνωση της ίδιας της αποφάσεως είτε από κοινοποίηση της αιτιολογίας αυτής κατόπιν αιτήσεώς του, προκειμένου να του παρέχεται η δυνατότητα να υπερασπιστεί τα δικαιώματά του υπό τις καλύτερες δυνατές συνθήκες και να αποφασίσει, έχοντας γνώση όλων των στοιχείων, αν είναι σκόπιμο να προσφύγει στον αρμόδιο δικαστή καθώς και να παρασχεθεί στον δικαστή πλήρης δυνατότητα ασκήσεως του ελέγχου νομιμότητας της επίμαχης εθνικής αποφάσεως (πρβλ. αποφάσεις της 15ης Οκτωβρίου 1987, Heylens κ.λπ., 222/86, EU:C:1987:442, σκέψη 15, καθώς και της 4ης Ιουνίου 2013, ZZ, C-300/11, EU:C:2013:363, σκέψη 53). Η προβλεπόμενη, κατά τα ανωτέρω, στις οικείες διατάξεις πλήρης γνώση πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν επιτρέπεται να εφαρμόζονται αποκλειστικές προθεσμίες, τις οποίες προβλέπει το εθνικό δίκαιο κατά τρόπο τέτοιο, ώστε ο προσφέρων να στερείται την πρόσβαση σε προσφυγή κατά παράνομης αποφάσεως ενώ ουσιαστικά δεν μπορούσε να έχει γνώση της παρανομίας αυτής παρά μόνο μετά τη λήξη της αποκλειστικής προθεσμίας (πρβλ. αποφάσεις της 27ης Φεβρουαρίου 2003, Santex, C-327/00, EU:C:2003:109, σκέψη 60, καθώς και της 11ης Οκτωβρίου 2007, Lämmerzahl, C-241/06, EU:C:2007:597, σκέψεις 59 έως 61 και 64).

10. Επειδή, το ΔΕΕ στις 12.3.2015 στην υπόθεση C-538/13 (eVigilo) έκρινε ότι το εθνικό δικαστήριο οφείλει να εξετάσει στην ουσία την προσφυγή, που αν και τυπικά εκπρόθεσμη, εντούτοις στην πραγματικότητα ο προσφεύγων δεν είχε δυνατότητα να λάβει γνώση της παράβασης της Αναθέτουσας Αρχής, παρά μόνο μετά τη λήξη της τιθέμενης από το εθνικό δίκαιο προθεσμίας. Ως απώτερο χρονικό σημείο για τη άσκηση της προσφυγής αυτής τίθεται το χρονικό σημείο κατά το οποίο παρέρχεται η

προθεσμία προσβολής της τελικής απόφασης ανάθεσης της σύμβασης. Με τον τρόπο αυτό ερμηνείας το ΔΕΕ ουσιαστικά «ισορροπεί» μεταξύ της αρχής της αποτελεσματικότητας των «δικονομικών» Οδηγιών, που επιβάλλουν τη διασφάλιση ότι ο θιγόμενος θα έχει το δικαίωμα να αμφισβητήσει πραγματικά και αποτελεσματικά τη νομιμότητα των αποφάσεων της Αναθέτουσας Αρχής και της αρχής της ασφάλειας δικαίου, που θίγεται όταν μια διοικητική πράξη παραμένει για μακρό χρονικό διάστημα σε αμφισβήτηση, αναφορικά με τη νομιμότητά της.

11. Επειδή αλυσιτελώς η πρώτη παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται ότι δεν προβλέπεται στον νόμο και την διακήρυξη υποχρέωση της αναθέτουσας αρχής να κοινοποιεί τις *εξηγήσεις*, καθόσον εν προκειμένω η ύπαρξη ή μη τέτοιας υποχρέωσης στο πλαίσιο της εξέλιξης της διαγωνιστικής διαδικασίας δεν συνιστά κρίσιμο στοιχείο από το οποίο να εκκινεί ή όχι η αποκλειστική προθεσμία για την άσκηση της προδικαστικής προσφυγής. Και τούτο επειδή η διαδικασία άσκησης και εξέτασης της προσφυγής δεν αποτελεί στάδιο του διαγωνισμού και εκκινεί, εξελίσσεται και περατώνεται ανεξαρτήτως αυτού. Στο πλαίσιο της διαδικασίας εξέτασης της προδικαστικής προσφυγής η προσήκουσα και νόμιμη εκτέλεση των όποιων υποχρεώσεων της αναθέτουσας αρχής συνιστούν εξεταζόμενα πραγματικά και νομικά περιστατικά και όχι προκρίμματα, που καθορίζουν την διαδικασία άσκησης και εξέτασης της προδικαστικής προσφυγής, ως εσφαλμένα υπολαμβάνει η πρώτη παρεμβαίνουσα. Επί πλέον δε ο ισχυρισμός προσκρούει ευθέως στον ρητό όρο 4.1 θ) της διακήρυξης που προβλέπει σαφή υποχρέωση της αναθέτουσας αρχής να *παρέχει πρόσβαση στις οικονομικές προσφορές των προσφερόντων*, στις οποίες οικονομικές προσφορές περιλαμβάνονται και οι *επίμαχες εξηγήσεις* (βλ. όρο 4.1 η της διακήρυξης «*Οι παρεχόμενες εξηγήσεις του οικονομικού φορέα, οι οποίες υποβάλλονται, ομοίως, μέσω της λειτουργίας « Επικοινωνία», ιδίως ως προς τον προσδιορισμό οικονομικών μεγεθών, με τις οποίες ο προσφέρων διαμόρφωσε την προσφορά του, αποτελούν δεσμευτικές συμφωνίες και τμήμα της σύμβασης ανάθεσης που δεν μπορούν να μεταβληθούν καθ' όλη τη διάρκεια εκτέλεσης της σύμβασης*»). Περαιτέρω, αλυσιτελώς ισχυρίζεται η πρώτη παρεμβαίνουσα ότι εν προκειμένω η μόνη πράξη που μπορεί να προσβληθεί με προδικαστική

προσφυγή είναι η απόφαση 250/2022 και όχι το σχετικό Πρακτικό II, δεδομένου ότι με την υπό εξέταση προσφυγή δεν προσβάλλεται το Πρακτικό II αλλά αυτή καθ' εαυτή η απόφαση 250/2022 της αναθέτουσας αρχής. Εν συνεχεία αβασίμως η πρώτη παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται ότι *οι εξηγήσεις των οικονομικών φορέων δεν αποτελούν μέρος της προσβαλλόμενης απόφασης ούτε συνιστούν διοικητική πράξη*. Και τούτο ιδία επειδή i) ο ισχυρισμός προσκρούει στον ρητό όρο 4.1 θ) της διακήρυξης, και ii) στην ίδια την προσβαλλόμενη πράξη (βλ. σκέψη 3 εκτενής αυτολεξί παράθεση της προσβαλλόμενης), ρητώς ενσωματώνονται και δη εν είδει αιτιολόγησης αυτής οι «*αιτιολογήσεις – διευκρινήσεις των προσφορών των συμμετεχόντων που κατατέθηκαν ηλεκτρονικά και εντύπως*». Με τον τρόπο αυτό, οι *εξηγήσεις* αθρόα συνολικά και συλλήβδην -ως υποβλήθηκαν- έγιναν αποδεκτές ως επαρκείς. Σύμφωνα δε με το ρητό και σαφές γράμμα της προσβαλλόμενης απόφασης, η απόφαση ερείδεται επί των *εξηγήσεων* τις οποίες και αποδέχεται και ενσωματώνει, παρά τα αντίθετα που ισχυρίζεται η πρώτη παρεμβαίνουσα. Συγκεκριμένα εν προκειμένω η ενσωμάτωση των *εξηγήσεων* στην προσβαλλόμενη απόφαση πραγματοποιήθηκε με την έγκριση του Πρακτικού II, το οποίο Πρακτικό II ενσωματώνει τις *εξηγήσεις* ως έχουν. Δεδομένου μάλιστα ότι, όπως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση, ουδεμία αξιολόγηση περιέχει, ουδέ καν μνεία του ουσιαστικού περιεχομένου των ενσωματωμένων σε αυτήν *εξηγήσεων*, προκύπτει ότι ουδεμία γνώση της προσβαλλόμενης απόφασης - πολλώ δε μάλλον των *εξηγήσεων* -εφ' ών ερείδεται-, δύναται να προκύψει από την ίδια την απόφαση δηλαδή άνευ γνωστοποίησης του κρίσιμου στοιχείου το οποίο έγινε αποδεκτό δηλ. των *εξηγήσεων*. Για τον ίδιους λόγους αλυσιτελώς η πρώτη παρεμβαίνουσα επικαλείται απόφαση της ΕΑΔΗΣΥ επί έτερης υπόθεσης με διαφορετικά πραγματικά περιστατικά. Περαιτέρω, είναι απορριπτέος ως αλυσιτελής και περαιτέρω αβάσιμος ο ισχυρισμός της πρώτης παρέμβασης ότι «*ουδόλως προβλέπεται από το νόμο και τη διακήρυξη η κοινοποίηση των αιτιολογήσεων των οικονομικών φορέων προκειμένου είτε να εκκινεί, είτε να προεκτείνεται η προθεσμία του άρθρου 361 του ν. 4412/2016*». Και τούτο διότι i) η εκκίνηση της επίμαχης προθεσμίας τοποθετείται στην χρονική στιγμή της πλήρους γνώσης της προσβαλλόμενης πράξης, η οποία σε κάθε συγκεκριμένη

περίπτωση προκύπτει αναλόγως των συγκεκριμένων πραγματικών περιστάσεων και περιστατικών, ii) και εν προκειμένω ως προκύπτει από τα εξεταζόμενα κρίσιμα στοιχεία και περιστατικά (σκέψη 3 και παρούσα σκέψη παραπάνω), η γνώση της προσβαλλόμενης απόφασης αποκτάται από και διά της γνώσης του ουσιαστικού περιεχομένου των *εξηγήσεων* τις οποίες η προσβαλλόμενη απόφαση ενσωματώνει -χωρίς να τις περιγράφει, απορριπτομένων ως αλυσιτελών των ισχυρισμών της πρώτης παρέμβασης. Εφόσον, επομένως, η κοινοποίηση προς την προσφεύγουσα των *εξηγήσεων* εγένετο την 11-10-2022 -ως δεν αμφισβητεί ούτε η πρώτη παρεμβαίνουσα- επομένως από της ημερομηνίας αυτής εκκίνησε η 10ήμερη αποκλειστική προθεσμία για την άσκηση της προσφυγής, η οποία εμπρόθεσμα και παραδεκτά ασκήθηκε την 21-10-2022 (σκέψη 2). Για τους λόγους αυτούς είναι απορριπτέος ο πρώτος λόγος της πρώτης παρέμβασης.

12. Επειδή εφαρμοστέα είναι τα άρθρα 88 και 89 του ν. 4412/2016 και ο συναφής όρος 4.1 iii) της διακήρυξης «... Άρθρο 4: Διαδικασία ηλεκτρονικής αποσφράγισης και αξιολόγησης των προσφορών/ Κατακύρωση/ Σύναψη σύμβασης/ Προδικαστικές προσφυγές/Προσωρινή δικαστική προστασία 4.1 Ηλεκτρονική Αποσφράγιση/ Αξιολόγηση/ Έγκριση πρακτικού... δ) Ακολούθως, η Επιτροπή Διαγωνισμού προβαίνει, κατά σειρά μειοδοσίας, σε έλεγχο της ολόγραφης και αριθμητικής αναγραφής του ενιαίου ποσοστού έκπτωσης/ των επιμέρους ποσοστών έκπτωσης και της ομαλής μεταξύ τους σχέσης, βάσει της παραγωγής σχετικού ψηφιακού αρχείου, μέσα από το υποσύστημα. ... Ως ασυνήθιστα χαμηλές προσφορές, τεκμαίρονται οικονομικές προσφορές που εμφανίζουν απόκλιση μεγαλύτερη των δέκα (10) ποσοστιαίων μονάδων από τον μέσο όρο του συνόλου των εκπτώσεων των παραδεκτών προσφορών που υποβλήθηκαν. Η αναθέτουσα αρχή δύναται να κρίνει ότι συνιστούν ασυνήθιστα χαμηλές προσφορές και προσφορές με μικρότερη ή καθόλου απόκλιση από το ως άνω όριο. Στις παραπάνω περιπτώσεις, η αναθέτουσα αρχή απαιτεί από τους οικονομικούς φορείς να εξηγήσουν την τιμή ή το κόστος που προτείνουν στην προσφορά τους, εντός αποκλειστικής προθεσμίας είκοσι (20) ημερών ... Οι παρεχόμενες εξηγήσεις του οικονομικού φορέα, οι οποίες υποβάλλονται, ομοίως, μέσω της λειτουργίας « Επικοινωνία», ιδίως ως προς τον προσδιορισμό οικονομικών μεγεθών, με τις οποίες ο προσφέρων

διαμόρφωσε την προσφορά του, αποτελούν δεσμευτικές συμφωνίες και τμήμα της σύμβασης ανάθεσης που δεν μπορούν να μεταβληθούν καθ' όλη τη διάρκεια εκτέλεσης της σύμβασης... Η αποδοχή ή απόρριψη των εξηγήσεων των οικονομικών φορέων, κατόπιν γνώμης της Επιτροπής Διαγωνισμού, η οποία περιλαμβάνεται στο ως άνω πρακτικό, ενσωματώνεται στην απόφαση της επόμενης περίπτωσης (θ). .. θ) Στη συνέχεια, η αναθέτουσα αρχή κοινοποιεί την απόφαση έγκρισης του πρακτικού.. , σύμφωνα με την περίπτωση (γ) της παρούσας παραγράφου 4.1 και παρέχει πρόσβαση στα υποβληθέντα δικαιολογητικά συμμετοχής και στις οικονομικές προσφορές των λοιπών προσφερόντων. Κατά της απόφασης αυτής χωρεί προδικαστική προσφυγή, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 4.3 της παρούσης... »

13. Επειδή η προσφεύγουσα στρέφεται κατά της αποδοχής των οικονομικών προσφορών των προτασσομένων τεσσάρων οικονομικών φορέων ισχυριζόμενη ότι οι προσφορές είναι ασυνήθιστα χαμηλές διότι οι εξηγήσεις έπρεπε να απορριφθούν ως ανεπαρκείς, και επομένως πλημμελώς έγιναν αποδεκτές από την αναθέτουσα αρχή, ενώ συγχρόνως η προσβαλλόμενη απόφαση αποδεχόμενη άνευ ουδεμίας αξιολόγησης τόσο τις επίμαχες εξηγήσεις όσο και τις οικονομικές προσφορές στερείται αιτιολογίας.

14. Η αναθέτουσα αρχή στις απόψεις της αναφέρει ότι «...Σας παραθέτουμε τις απόψεις της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου Νίκαιας - Αγ. Ι. Ρέντη, στο ανωτέρω σχετικό, ως κάτωθι: 1. Το άρθρο 5 του ν. 4412/16, όπως ισχύει σήμερα, με κριτήριο ανάθεσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά μόνο βάσει τιμής, με επιμέρους ποσοστά έκπτωσης κατά ομάδες τιμών, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2α του άρθρου 95 του Ν.4412/2016, για την ανάδειξη του αναδόχου του έργου. 2. Το άρθρο 14 «Κριτήριο για την ανάθεση της σύμβασης είναι η πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά μόνο βάσει τιμής (χαμηλότερη τιμή)» της Διακήρυξης του εν λόγω Έργου. 3. Την με αρ. πρωτ. 33754/23-09-2022 Πρακτικό II της Επιτροπής Διενέργειας Διαδικασιών Ανάθεσης Δημοσίων Συμβάσεων Έργων για το έτος 2022, σχετικά με την προσωρινή κατακύρωση του αποτελέσματος του Δημόσιου Ανοικτού Ηλεκτρονικού Διαγωνισμού με α/α συστήματος ... μέσω Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ. για την ανάδειξη αναδόχου για το έργο με τίτλο: «ΒΕΛΤΙΩΣΗ & ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ... ΣΤΟ ... - ...», εκτιμώμενης αξίας

4.032.258,07€ Ευρώ (πλέον Φ.Π.Α. 24%), αφού η Ε.Δ.. εξέτασε τις διευκρινήσεις των εκπτώσεων, από τους οικονομικούς φορείς, που προσκλήθηκαν να τις αιτιολογήσουν. 4. Η Οικονομική Επιτροπή για την υπ' αρ. 250/2022 απόφαση βασίστηκε στ' ανωτέρω, προστατεύοντας το δημόσιο συμφέρον»

15. Επειδή, έχει κριθεί νομολογιακά, αναφορικά με την υποχρέωση της αναθέτουσας αρχής να ελέγχει την αξιοπιστία μιας προσφοράς, ότι απορρέει από την προηγούμενη ύπαρξη αμφιβολιών ως προς αυτήν, λαμβανομένου υπόψη ότι το άρθρο 69 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ, το οποίο ενσωματώθηκε στην εθνική έννομη τάξη με το άρθρο 88 του ν. 4412/2016, έχει ως κύριο σκοπό να μην αποκλείεται προσφέρων από τη διαδικασία χωρίς να του έχει δοθεί η δυνατότητα να δικαιολογήσει το περιεχόμενο της προσφοράς του η οποία φαίνεται υπερβολικά χαμηλή. Συνεπώς, μόνον εφόσον προκύπτουν τέτοιες αμφιβολίες οφείλει η αρμόδια επιτροπή αξιολογήσεως να ζητήσει τις προσήκουσες διευκρινίσεις ως προς τη σύνθεση της προσφοράς, προτού, ενδεχομένως, την απορρίψει. Αντιθέτως, στην περίπτωση που μια προσφορά δεν φαίνεται υπερβολικά χαμηλή, το εν λόγω άρθρο δεν εφαρμόζεται (βλ., επ' αυτού, αναφορικά με εννοιολογικά ταυτόσημες διατάξεις με αυτές του άρθρου 69 της Οδηγίας 2014/24 τις αποφάσεις της 4ης Ιουλίου 2017, *European Dynamics Luxembourg SA κατά Οργανισμού Σιδηροδρόμων της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, T 392/15, ECLI:EU:T:2017:462 σκ.85, της 6ης Ιουλίου 2005, *TQ3 Travel Solutions Belgium κατά Επιτροπής*, T-148/04, EU:T:2005:274, σκέψεις 49 και 50· της 11ης Μαΐου 2010, *PC-Ware Information Technologies κατά Επιτροπής*, T-121/08, EU:T:2010:183, σκέψη 72· της 5ης Νοεμβρίου 2014, *Computer Ressources International (Luxembourg) κατά Επιτροπής*, T-422/11, EU:T:2014:927, σκέψη 57, και της 15ης Σεπτεμβρίου 2016, *European Dynamics Luxembourg και Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής*, T-698/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:476, σκέψη 59). Τέτοιες αμφιβολίες μπορεί να υφίστανται, μεταξύ άλλων, εάν προκύπτει αβεβαιότητα ως προς, αφενός το κατά πόσον ορισμένη προσφορά τηρεί τη νομοθεσία της χώρας εντός της οποίας πρέπει να παρασχεθούν οι υπηρεσίες, στον τομέα αμοιβών του προσωπικού, συνεισφοράς στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης και τηρήσεως των κανόνων ασφάλειας και υγιεινής στον χώρο εργασίας ή των

πωλήσεων επί ζημία, και, αφετέρου, το κατά πόσον στην προσφερόμενη τιμή ενσωματώνονται όλες οι δαπάνες που προκύπτουν από τις τεχνικές πτυχές της προσφοράς (απόφαση της 8ης Οκτωβρίου 2015, Secolux κατά Επιτροπής, T-90/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:772, σκέψη 62). Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής εκτίμηση του κατά πόσον συντρέχει περίπτωση υπερβολικά χαμηλής προσφοράς διενεργείται σε δύο στάδια. Ειδικότερα, σε ένα πρώτο στάδιο, η αναθέτουσα αρχή οφείλει να εκτιμήσει αν οι υποβληθείσες προσφορές «φαίνονται» ασυνήθιστα χαμηλές. Η χρήση του ρήματος «φαίνονται» σημαίνει ότι η αναθέτουσα αρχή προβαίνει σε μία εκ πρώτης όψεως εκτίμηση του κατά πόσον οι προσφορές είναι ασυνήθιστα χαμηλές. Ως εκ τούτου, δεν επιβάλλεται στην αναθέτουσα αρχή η υποχρέωση να προβεί αυτεπαγγέλτως σε διεξοδική ανάλυση της συνθέσεως κάθε προσφοράς προκειμένου να διαπιστώσει ότι αυτή δεν αποτελεί ασυνήθιστα χαμηλή προσφορά. Δηλαδή, η αναθέτουσα αρχή οφείλει μόνο να εκτιμήσει αν οι υποβληθείσες προσφορές περιέχουν ένδειξη ικανή να δημιουργήσει την υποψία ότι ενδέχεται να είναι ασυνήθιστα χαμηλές. Αυτό ισχύει ιδίως στην περίπτωση που η προσφερόμενη τιμή σε υποβληθείσα προσφορά είναι σημαντικά χαμηλότερη από εκείνη που προσφέρεται με τις λοιπές προσφορές ή από τη συνήθη αγοραία τιμή. Αν δεν υπάρχει τέτοια ένδειξη στις υποβληθείσες προσφορές και αυτές δεν φαίνονται συνεπώς ασυνήθιστα χαμηλές, η αναθέτουσα αρχή δύναται να συνεχίσει την αξιολόγησή τους και τη διαδικασία αναθέσεως της συμβάσεως. Αντιθέτως, αν υφίστανται ενδείξεις ικανές να δημιουργήσουν την υποψία στην αναθέτουσα αρχή ότι ορισμένη προσφορά ενδέχεται να είναι ασυνήθιστα χαμηλή, τότε αυτή οφείλει να προβεί, σε δεύτερο στάδιο, στον έλεγχο της συνθέσεως της προσφοράς προκειμένου να βεβαιωθεί ότι η προσφορά δεν είναι ασυνήθιστα χαμηλή. Όταν προβαίνει στον έλεγχο αυτό, η αναθέτουσα αρχή υποχρεούται να παρέχει στον οικείο προσφέροντα τη δυνατότητα να εκθέσει τους λόγους για τους οποίους ο ίδιος εκτιμά ότι η προσφορά του δεν είναι ασυνήθιστα χαμηλή. Η αναθέτουσα αρχή οφείλει στη συνέχεια να εκτιμήσει τις δοθείσες εξηγήσεις και να κρίνει αν η συγκεκριμένη προσφορά είναι ασυνήθιστα χαμηλή, οπότε υποχρεούται να την απορρίψει (βλ. σχετικά απόφαση της 4ης Ιουλίου 2017, European Dynamics Luxembourg

SA κατά Οργανισμού Σιδηροδρόμων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Τ 392/15, Αριθμός Απόφασης: 210/2022 ECLI:EU:T:2017:462 σκ.86-89, βλ. Απόφαση ΑΕΠΠ 349/2018).

16. Επειδή ομοίως το ΔΕΕ επεσήμανε με σαφήνεια ότι εναπόκειται στην αναθέτουσα αρχή πρώτον, να εντοπίσει τις ύποπτες προσφορές, δεύτερον, να παράσχει στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις τη δυνατότητα να αποδείξουν τη σοβαρότητα των προσφορών τους, ζητώντας τους τις διευκρινίσεις που η αναθέτουσα αρχή κρίνει σκόπιμες, τρίτον, να εκτιμήσει τη λυσιτέλεια των εξηγήσεων που παρείχαν οι ενδιαφερόμενοι και, τέταρτον, να αποφασίσει σχετικά με το αν θα δεχθεί ή αν θα απορρίψει τις προαναφερθείσες προσφορές. [βλ. συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-285/99 και C-286/99, Lombardini και Mantovani (2001) Συλλογή I-9233 σκ.55]. (Βλ. και ΑΕΠΠ 1456/2021).

17. Επειδή, με τις διατάξεις του άρθρου 32 του ν. 4782/2021 προστέθηκε στο άρθρο 88 του ν. 4412/2016 η παράγραφος 5α, με την οποία εισήχθη, συγκεκριμένα ως προς τις δημόσιες συμβάσεις έργων, μελετών, παροχής τεχνικών και λοιπών συναφών επιστημονικών υπηρεσιών, νομοθετικό τεκμήριο για τον εντοπισμό μίας προσφοράς ως ασυνήθιστα χαμηλής. Ειδικότερα, προβλέφθηκε ότι τεκμαίρονται ως ασυνήθιστα χαμηλές οι προσφορές εκείνες που εμφανίζουν απόκλιση μεγαλύτερη του δέκα τοις εκατό (10%) από τον μέσο όρο του συνόλου των παραδεκτών προσφορών. Αναλυτικότερα, όπως επεξηγείται και στην αιτιολογική έκθεση του Ν. 4782/2021, με τις εν λόγω διατάξεις καθορίζεται ένα «συνδυασμένο όριο έκπτωσης», άνω του οποίου η αναθέτουσα αρχή υποχρεούται να καλέσει τον οικονομικό φορέα να αιτιολογήσει την προσφερόμενη τιμή και ο οικονομικός φορέας υποχρεούται να υποβάλει έγγραφες εξηγήσεις, τυχόν δε άρνησή του επάγεται την κήρυξη της προσφοράς του ως απαράδεκτης και την κατάπτωση της εγγυητικής επιστολής συμμετοχής. Ειδικότερα, μετά τη θέσπιση του ανωτέρω ορίου έκπτωσης, οι αναθέτουσες αρχές δεν διαθέτουν πλέον διακριτική ευχέρεια να εκτιμήσουν εάν μία προσφορά, που αποκλίνει κατά 10% από τον μέσο όρο των εκπτώσεων των λοιπών παραδεκτών προσφορών του διαγωνισμού, εμφανίζεται κατ' αρχήν ως ασυνήθιστα χαμηλή, αλλά υποχρεούνται κατά δεσμία αρμοδιότητα πλέον, οφείλουν να

καλέσουν τον εν λόγω προσφέροντα για παροχή εξηγήσεων επί της προσφερθείσας τιμής. Ωστόσο, εξακολουθούν να εφαρμόζονται κατά τα λοιπά οι διατάξεις του άρθρου 88 ν. 4412/2016 σχετικά με την παροχή εξηγήσεων από τους οικονομικούς φορείς και την αξιολόγηση αυτών από τις αναθέτουσες αρχές. Έτσι, για την τεκμηρίωση της προσφερόμενης τιμής, οι οικονομικοί φορείς οφείλουν να αποδείξουν με κάθε πρόσφορο τρόπο και – ενδεικτικώς, αλλά όχι αποκλειστικώς – με αναφορά στα στοιχεία της παρ. 2 του άρθρου 88 ν. 4412/2016 τη σοβαρότητα και την φερεγγυότητα των προσφορών τους σε σχέση με την συγκεκριμένη υπό ανάθεση σύμβαση (βλ. ΔΕΕ C–568/13, 18.12.2014, Azienda Ospedaliero Universitaria di Careggi-Firenze EU:C:2014:2466, σκ. 50, C-599/10, 29.03.2021, AE SAG ELV Slovensko κ.λπ., EU:C:2012:191, σκέψεις 29 και 30). Και ναι μεν τα στοιχεία του άρθρου 88 παρ. 2 ν. 4412/2016 αναφέρονται ενδεικτικά και όχι περιοριστικά, τούτο, όμως, δεν σημαίνει ότι οι οικονομικοί φορείς δεν υποχρεούνται να τεκμηριώσουν την προσφερόμενη τιμή με στοιχεία κρίσιμα σε σχέση με την συγκεκριμένη σύμβαση και όχι με την εν γένει επιχειρηματική τους δραστηριότητα ή με προηγούμενες διαγωνιστικές διαδικασίες (πρβλ. ΔΕΕ Slovensko, ο.π., σκ. 30, ΔΕΦΑΘ 120/2020). Περαιτέρω, στις περιπτώσεις αυτές απαιτείται η ανάπτυξη μεταξύ του αναθέτοντος φορέα και του διαγωνιζομένου ενός ουσιαστικού διαλόγου, ο οποίος πρέπει να λαμβάνει χώρα σε χρόνο κατάλληλο, ήτοι κατά την αξιολόγηση των προσφορών και πριν τη λήψη της απόφασης για την ανάθεση της σύμβασης με σκοπό την αποτροπή αυθαίρετων εκτιμήσεων της αναθέτουσας αρχής και τη διασφάλιση πραγματικού ανταγωνισμού μεταξύ των υποψηφίων αναδόχων. Στο πλαίσιο αυτό, δεν αποκλείεται, μετά την αρχική εκτίμηση των απαντήσεων των οικονομικών φορέων, να κληθούν αυτοί εκ νέου με νέα και συγκεκριμένη πρόσκληση της αναθέτουσας αρχής να αιτιολογήσουν τα σημεία των προσφορών τους που εξακολουθούν να της προκαλούν αμφιβολίες (πρβλ. ΣΤΕ 199/2021). Η αναθέτουσα αρχή οφείλει να αξιολογήσει το σύνολο των υποβαλλόμενων στοιχείων και να κρίνει επ' αυτών με αιτιολογημένη κρίση, πριν την απόφασή της για την αποδοχή ή την απόρριψη της προσφοράς. Εκ τούτων παρέπεται ότι η αξιολογική κρίση στις σχετικές διευκρινήσεις επί της εκάστοτε κατατεθείσας προσφοράς διαγωνιζομένου πρέπει να γίνεται

πρωτογενώς από την αναθέτουσα αρχή, η οποία οφείλει να προβεί σε ευρύ έλεγχο ουσίας των ασυνήθιστα χαμηλών προσφορών, ενώ οι κρίσεις της υπόκεινται σε έλεγχο αιτιολογίας από τα αρμόδια όργανα, όπως εν προκειμένω η ΕΑΔΗΣΥ (πρβλ. ΕΛΣυν Μειζ. 804/2018). Περαιτέρω, ως έχει κριθεί νομολογιακά, η αναθέτουσα αρχή οφείλει, σε περίπτωση που διαπιστώσει αιτιολογημένα ότι τα στοιχεία και οι εκτιμήσεις του συμμετέχοντος δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα ή κλονίζονται σοβαρά, να απορρίψει την προσφορά (ΣΤΕ 2745/2019 και απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 27.11.2001, C-285/99 και C-286/99, Lombardini και Mantovani, σκέψεις 82 και 83). Η αξιολόγηση της αναθέτουσας αρχής προφανώς πρέπει να λαμβάνει τα ανά περίπτωση προκύπτοντα στοιχεία ενώ δεν είναι δεσμευτικές οι όποιες γενικές κρίσεις π.χ. περί συνήθους ποσοστού έκπτωσης, περί αντίστοιχων πρότερων συμβάσεων της ίδιας αναθέτουσας αρχής σε ίδιο αντικείμενο, περί επιχειρηματικής απόφασης επέκτασης δραστηριοτήτων ή απόκτησης εμπειρίας κλπ.

19. Επειδή έχει *ad hoc* κριθεί ότι «... η έκταση της υποχρέωσης για αιτιολόγηση, την οποίαν υπέχει η αναθέτουσα Αρχή σε περίπτωση που εκτιμά ότι η οικονομική προσφορά δεν φαίνεται ασυνήθιστα χαμηλή, είναι περιορισμένη και, εντεύθεν, δεν υποχρεούται να προβεί σε διεξοδική ανάλυση της συνθέσεως κάθε προσφοράς, προκειμένου να διαπιστώσει ότι αυτή δεν αποτελεί ασυνήθιστα χαμηλή προσφορά... σε περίπτωση κατά την οποία διαγωνιζόμενος προβάλλει ενώπιον της αναθέτουσας Αρχής ειδικούς και συγκεκριμένους ισχυρισμούς περί υποβολής ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς εκ μέρους άλλου διαγωνιζόμενου, γεννάται αντίστοιχη υποχρέωση της αναθέτουσας Αρχής να απαντήσει επί των προβληθέντων ουσιωδών ισχυρισμών. Η απάντηση αυτή πρέπει να είναι νομίμως αιτιολογημένη, η δε νομιμότητα και επάρκεια της σχετικής αιτιολογίας αποτελεί αντικείμενο ελέγχου από την ΑΕΠΠ, εφ' όσον ασκηθεί προδικαστική προσφυγή ενώπιον αυτής, και εν τέλει από το αρμόδιο δικαστήριο....» (ΣΤΕ 726/2022 σκέψη 29, ΑΕΠΠ 336/218 ειδική γνώμη Εισηγήτριας Ι. Θεμελή σκέψη 61 σελ. 44-54). Ομοίως έχει κριθεί ότι «...σε περίπτωση κατά την οποία διαγωνιζόμενος προβάλλει ενώπιον του αναθέτοντος φορέα ειδικούς και συγκεκριμένους ισχυρισμούς περί υποβολής ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς εκ μέρους άλλου

διαγωνιζόμενου, γεννάται αντίστοιχη υποχρέωση του αναθέτοντος φορέα να απαντήσει επί των προβληθέντων ουσιωδών ισχυρισμών (βλ. Ε.Α. 12/2020 και εκεί παραπεμπόμενη ενωσιακή και εθνική νομολογία επί της ερμηνείας αντίστοιχων διατάξεων προϊσχυουσών οδηγιών και εθνικών ρυθμίσεων)....» (ΣΤΕ 154/2021). Ομοίως «... σε περίπτωση κατά την οποία διαγωνιζόμενος προβάλλει ενώπιον της αναθέτουσας αρχής ειδικούς και συγκεκριμένους ισχυρισμούς περί υποβολής ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς εκ μέρους άλλου διαγωνιζόμενου, γεννάται αντίστοιχη υποχρέωση της αναθέτουσας αρχής να απαντήσει επί των προβληθέντων ουσιωδών ισχυρισμών. Η απάντηση αυτή πρέπει να είναι νομίμως αιτιολογημένη, η δε νομιμότητα και επάρκεια της σχετικής αιτιολογίας αποτελεί αντικείμενο ελέγχου από την ΑΕΠΠ, εφόσον ασκηθεί προδικαστική προσφυγή ενώπιον αυτής, και εν τέλει από το αρμόδιο δικαστήριο. Δεν συνιστούν, πάντως, ειδικούς και συγκεκριμένους ισχυρισμούς περί του ασυνήθιστα χαμηλού της οικονομικής προσφοράς συνδιαγωνιζόμενου ισχυρισμοί ερειδόμενοι μόνο στην κοστολόγηση της προσφοράς του οικονομικού φορέα ο οποίος τους προβάλλει, σε σύγκριση και με τις τιμές του προϋπολογισμού, καθόσον η διαμόρφωση της προσφοράς κάθε διαγωνιζόμενου συναρτάται με οικονομοτεχνικούς παράγοντες που καθορίζονται ενόψει των ιδίων αυτού δεδομένων (πρβλ. Σ.τ.Ε. Ε.Α. 208/2020, 165/2020, 164/2020, 12/2020, 22/2017)..» (ΔΕφΑΘ 422/2021). Ομοίως «...στη δε περίπτωση που διαγωνιζόμενος προβάλλει ενώπιον της αναθέτουσας αρχής ειδικούς και συγκεκριμένους ισχυρισμούς περί υποβολής υπερβολικά χαμηλής προσφοράς εκ μέρους άλλου διαγωνιζόμενου, γεννάται υποχρέωση της Διοίκησης να απαντήσει επί των προβληθέντων ουσιωδών αυτών ισχυρισμών (πρβ. ΕΑ ΣΤΕ 295/2011, 1260, 841/2010, 127/2009, 1208/2008, κ.α.)» (ΔΕφΑΘ 873/2012 σκέψη 11).

20. Επειδή με τον πρώτο λόγο της προσφυγής η προσφεύγουσα, επικαλούμενη τον όρο 4.1 της διακήρυξης, το άρθ. 88 του ν. 4412/2016, το άρθ. 20 παρ. 1 Σ, νομολογία των δικαστηρίων και την αρχή του κράτους δικαίου, ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, κατά το μέρος που έγιναν αποδεκτές οι εξηγήσεις και οι οικονομικές προσφορές των προτασσομένων τεσσάρων οικονομικών φορέων, πρέπει να ακυρωθεί

καθόσον στερείται παντελώς αιτιολογίας διότι «... Το κρίσιμο προς διάγνωση ζήτημα στο οποίο όφειλε να απαντήσει αιτιολογημένα η Επιτροπή Διαγωνισμού ήταν εάν οι προσφορές των έξι 6) διαγωνιζομένων, όπως αιτιολογήθηκαν, ήταν ή όχι κερδοφόρες και εάν εξασφάλιζαν ή όχι την άρτια, έντεχνη και εμπρόθεσμη εκτέλεση του έργου. Επί του ανωτέρω η Επιτροπή Διαγωνισμού ουδέν ανέφερε στο πρακτικό της και η Οικονομική Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφασή της και περιορίσθηκαν να αναφέρουν απλά ότι διαπίστωσε μικροελλείψεις τις οποίες δεν θεωρεί σημαντικές και βάσει του κριτηρίου ανάθεσης της σύμβασης, που είναι η χαμηλότερη τιμή, εισηγήθηκε την ανάθεση στον πρώτο μειοδότη. Για να διαπιστωθεί η κερδοφορία ή η ζημία της προσφοράς όφειλε η Επιτροπή Διαγωνισμού που είναι επιφορτισμένη με την αξιολόγηση της προσφοράς να ελέγξει τα κονδύλια που επικαλούνται οι διαγωνιζόμενοι και αιτιολογημένα είτε να τα αποδεχθεί είτε εφόσον διαφωνεί να διατυπώσει την διαφωνία της και να προσαυξήσει αναλόγως το κόστος κάθε κονδυλίου... Αντ' αυτού η Επιτροπή Διαγωνισμού με το πρακτικό της και η Οικονομική Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφασή της έλαβαν υπόψη τους για την αποδοχή των αιτιολογήσεων μόνο το κριτήριο ανάθεσης (χαμηλότερη τιμή) αδιαφορώντας για τις ελλείψεις και τις επιβαρύνσεις που προκαλούν στις προσφορές..»

22. Επειδή η πρώτη παρεμβαίνουσα δεν αναφέρεται στον εξεταζόμενο πρώτο λόγο της προσφυγής.

Η δεύτερη παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται ότι η μνεία στην προσβαλλόμενη απόφαση ότι η αναθέτουσα αρχή «εξέτασε και αξιολόγησε» τις εξηγήσεις αποτελεί επαρκή αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης.

Η τρίτη παρεμβαίνουσα ισχυρίζεται ότι ο εξεταζόμενος λόγος της προσφυγής προβάλλεται δίχως έννομο συμφέρον επειδή το φερόμενο ανατιολόγητο της προσβαλλόμενης απόφασης ισχύει και για την προσφεύγουσα της οποίας η οικονομική προσφορά και οι αιτιολογήσεις έγιναν επίσης αποδεκτά. Περαιτέρω ισχυρίζεται ότι εφόσον γίνεται μνεία στο σώμα της προσβαλλόμενης πράξης των εξηγήσεων, τότε αυτές συνιστούν μέρος της αιτιολογίας της και προφανώς η αναθέτουσα αρχή συμφώνησε πλήρως με τις εξηγήσεις της χωρίς να απαιτείται να προβεί και σε ειδικότερη κρίση.

21. Επειδή, όπως έχει ήδη εκτεθεί υπό σκέψη 3, από το περιεχόμενο της προσβαλλόμενης, στην οποία παρατίθεται το υπ' αριθμ. II Πρακτικό, αλλά και από το Παρκτικό II, και από τις απόψεις της αναθέτουσας αρχής επί της προσφυγής προκύπτει ότι αποδέχτηκε τις *εξηγήσεις*, χωρίς ουδέ καν να αναφέρεται σε -τυχόν- επάρκεια αυτών και χωρίς πάντως να αναφέρεται σε στοιχεία και δεδομένα που να δικαιολογούν με επαρκή και τεκμηριώμενο τρόπο τις προσφερόμενες εκπτώσεις, δίχως να παρατίθενται αναλυτικά στην προσβαλλόμενη ούτε τα στοιχεία εκείνα των *εξηγήσεων* που έλαβε υπόψιν η αναθέτουσα αρχή, ούτε τα συγκεκριμένα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε, ούτε καμμία αξιολόγηση των *εξηγήσεων*, ενώ ουδεμία ειδική μνεία υφίσταται ως προς τη συμφωνία ή μη των στοιχείων των *εξηγήσεων* με την ειδικότερη φύση του έργου και τα απαιτούμενα κόστη, με την έγκαιρη και ομαλή εκπλήρωση των απαιτήσεων του έργου, ώστε να προκύπτει άνευ οιασδήποτε αμφιβολίας ότι οι διαγωνιζόμενοι δύναται να εκτελέσουν επιτυχώς την υπό ανάθεση σύμβαση. Αντ' αυτών, τόσο το Πρακτικό με αριθ. II, όσο και η προσβαλλόμενη όσο και οι απόψεις της αναθέτουσας αρχής αναφέρουν ότι αξιολόγησαν τις οικονομικές προσφορές και τις *εξηγήσεις* μόνον ως προς το κριτήριο ανάθεσης δηλ. λαμβάνοντας υπ' όψιν μόνο το γεγονός ότι το έργο θέλει ανατεθεί στην προσφέροντα την χαμηλότερη τιμή, το οποίο όμως κριτήριο ουδόλως αποτελεί αξιολογήσιμο στοιχείο σύμφωνα με τα εφαρμοστέα άρθρα 88 και 89 του ν. 4412/2016 και 4 της διακήρυξης. Για τον λόγο αυτό, και για όσα εκτενώς παρατίθενται στις σκέψεις 15 έως 18, βασίμως φέρεται ο πρώτος λόγος της προσφυγής και αβασίμως η δεύτερη και τρίτη παρεμβαίνουσες ισχυρίζονται ότι αρκεί, ως νόμιμη και παραδεκτή αιτιολογία, η απλή αόριστη και ανεπίδεκτη εκτίμησης μνεία ότι ελήφθησαν υπ' όψιν και αξιολογήθηκαν οι *εξηγήσεις*. Περαιτέρω, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος ο ισχυρισμός της δεύτερης παρεμβαίνουσας περί έλλειψης εννόμου συμφέροντος της προσφεύγουσας, διότι το τυχόν αναιτιολόγητο της προσβαλλόμενης απόφασης αφορά και στην δική της προσφορά. Και τούτο διότι η ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης ως αναιτιολόγητης δεν ζητείται εν γένει αλλά μόνον ως προς τις επίμαχες προσφορές των παρεμβαίνουσών και της (βλ. ελ. 36 της προσφυγής), και συνεπώς με το αιτητικό αυτό η προσφεύγουσα δεν στερείται εννόμου συμφέροντος να

προβάλλει αιτιάσεις σχετικά με το αναιτιολόγητο της προσβαλλόμενης απόφασης ως προς τις πλησόμενες προσφορές. Συνεπώς, πρέπει να γίνει δεκτός ο πρώτος λόγος της προσφυγής και να ακυρωθεί ως αναιτιολόγητη η προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που αποδέχτηκε τις *εξηγήσεις* των τριών παρεμβαινουσών και της

22. Επειδή ανεξαρτήτως της σκέψης 21, επιπροσθέτως και κατά μείζονα λόγο, εν προκειμένω, συντρέχει υποχρέωση της αναθέτουσας αρχής όπως αιτιολογηθεί η αποδοχή των επίμαχων *εξηγήσεων*, αλλά μόνον στο μέτρο που, με την υπό εξέταση προσφυγή προβάλλονται «*ειδικοί και συγκεκριμένοι ισχυρισμοί περί υποβολής ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς εκ μέρους άλλου διαγωνιζόμενου*, οπότε γεννάται *αντίστοιχη υποχρέωση της αναθέτουσας αρχής να απαντήσει επί των προβληθέντων ουσιωδών ισχυρισμών*», σύμφωνα με όσα εκτενώς παρατίθενται στην σκέψη 19. Συνεπώς, για τον λόγο αυτό και στο μέτρο αυτό είναι ακυρωτέα η προσβαλλόμενη απόφαση, δεδομένου ότι όπως προκύπτει από τις απόψεις της αναθέτουσας αρχής, με τις οποίες μπορούσε (άρθ. 365 του ν. 4412/2016) και εν προκειμένω όφειλε (σκέψη 19) να παραθέσει συγκεκριμένες απαντήσεις επί των ουσιωδών ισχυρισμών της προσφυγής και να συμπληρώσει παραδεκτά τις ελλείπουσες αιτιολογίες της προσβαλλόμενης απόφασης, όμως εν τέλει ουδόλως απάντησε επί της ισχυρισμών της προσφυγής ούτε παρέθεσε αιτιολόγηση της προσβαλλόμενης απόφασης. Γίνεται μνεία ότι εν προκειμένω οι ουσιαστικοί ισχυρισμοί των παρεμβάσεων με αντίκρουση των λόγων της προσφυγής και με παράθεση από τις παρεμβαίνουσες αιτιολόγησης του παραδεκτού των *εξηγήσεων* και των πλησόμενων οικονομικών προσφορών δεν δύνανται να αξιολογηθούν από την ΕΑΔΗΣΥ στο παρόν στάδιο, όπου ελλείπουν οι πρωτογενείς αιτιολογήσεις της αναθέτουσας αρχής σε σχέση με την προσβαλλόμενη απόφαση, οι οποίες και μόνον κρίνονται στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας. Συνεπώς, και ανεξαρτήτως των παρεμβάσεων, κρίσιμη εν προκειμένω τυγχάνει η αξιολόγηση των ισχυρισμών και λόγων της προσφυγής ως προς το εάν αυτοί είναι ορισμένοι, ειδικοί, συγκεκριμένοι και τεκμηριωμένοι επαρκώς, ώστε η αναθέτουσα αρχή να υπέχει υποχρέωση απάντησης -την οποία δεν παρέθεσε-, άλλως η προσβαλλόμενη απόφαση παραμένει ακυρωτέα ως αναιτιολόγητη και για τον λόγο αυτό.

23. Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έσφαλλε η προσβαλλόμενη απόφαση που αποδέχτηκε όλες τις επίμαχες προσφορές και τις εξηγήσεις, διότι «*Το επίμαχο έργο, όπως προκύπτει από το άρθρο 8 της διακήρυξης χρηματοδοτείται στο μεγαλύτερο μέρος του από ίδιους πόρους του ... - ... και συνεπώς βαρύνεται με τις κρατήσεις υπέρ ΤΥΔΚ 1% (άρθρο 5§1 ΝΔ 107/46 και άρθρο 14ΝΔ 4260/62) και τις κρατήσεις υπέρ ΤΠΕΔΕ 1%*», οι οποίες κρατήσεις δεν περιελήφθησαν στις επίμαχες προσφορές (σελ. 15 λόγος 1, σελ. 21, 22 λόγος 1, σελ. 28 λόγος 1, σελ. 33 λόγος 1) Η προσφεύγουσα υπολογίζει εν συνεχεία την εν λόγω φερόμενη ως απαιτούμενη κράτηση επί εκάστης οικονομικής προσφοράς και εξάγει το ποσόν που έπρεπε να συμπεριληφθεί αντιστοίχως σε κάθε μία προσφορά. Με τον τρόπο αυτό ο εξεταζόμενος λόγος της προσφυγής είναι ορισμένος και η αναθέτουσα αρχή όφειλε να τον είχε απαντήσει αιτιολογώντας συγχρόνως την επάρκεια των επίμαχων προσφορών προκειμένου η ΕΑΔΗΣΥ να δύναται να αξιολογήσει την πρωτογενή ελλείπουσα κρίση της αναθέτουσας αρχής την οποία δεν δύναται παραδεκτά να υποκαταστήσει. Σύμφωνα δε με την παγία επί του θέματος νομολογία «*Η απάντηση αυτή πρέπει να είναι νομίμως αιτιολογημένη, η δε νομιμότητα και επάρκεια της σχετικής αιτιολογίας αποτελεί αντικείμενο ελέγχου από την ΑΕΠΠ, εφόσον ασκηθεί προδικαστική προσφυγή ενώπιον αυτής, και εν τέλει από το αρμόδιο δικαστήριο*» (σκέψη 19) Συνεπώς για τον λόγο αυτό πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που έκανε αποδεκτές τις επίμαχες εξηγήσεις και προσφορές και η υπόθεση να αναπεμφθεί στην αναθέτουσα αρχή προκειμένου πρωτογενώς να συμπληρώσει την αιτιολογία της προσβαλλόμενη απόφασης ως προς τον εξεταζόμενο λόγο.

24. Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έσφαλλε η προσβαλλόμενη απόφαση που αποδέχτηκε την προσφορά της πρώτης παρεμβαίνουσας και της, καθώς και τις εξηγήσεις διότι υπολόγισαν ότι θα απασχολήσουν 2 μηχανικούς ενώ «*η ισχύουσα νομοθεσία απαιτεί τουλάχιστον 3 τεχνικούς*», ότι «*οι υπολογιζόμενες αμοιβές τους είναι πολύ χαμηλές και αφορούν προσωπικό χωρίς καμία εμπειρία, γεγονός που αντίκειται στις απαιτήσεις του έργου... οι συγκεκριμένες αμοιβές (800,00€ και 1.100,00€) είναι χαμηλότερες του κατώτατου μισθού*» (σελ. 15 λόγος 2 σχετικά με την πρώτη παρεμβαίνουσα,

βλ. και σελ. 34 λόγος 3 με συναφή ισχυρισμό για την), και εν συνεχεία παραθέτει αριθμητικό υπολογισμό με το -κατ' αυτήν- ελάχιστο κόστος προσωπικού γενικής επιστάσεως επί τη βάσει αναφερόμενου ελάχιστου μισθού 1.500 ευρώ. Ωστόσο ο συγκεκριμένος λόγος της προσφυγής φέρεται αορίστως διότι i) δεν αναφέρει την συγκεκριμένη επικαλούμενη νομοθεσία επί τη βάσει της οποίας απαιτούνται τουλάχιστον 3 τεχνικοί, και ii) δεν αναφέρει για ποιόν συγκεκριμένο λόγο και ποιες συγκεκριμένες απαιτήσεις του επίμαχου έργου επιβάλουν την απασχόληση μόνον έμπειρου προσωπικού και αποκλείουν την απασχόληση προσωπικού χωρίς εμπειρία, και iii) δεν αναφέρει τις συγκεκριμένες διατάξεις βάσει των οποίων προκύπτει ότι η ελάχιστη νόμιμη αμοιβή των Μηχανικών είναι 1.500 ευρώ. Συνεπώς για τον λόγο αυτό ο εξεταζόμενος λόγος της προσφυγής είναι απορριπτέος ως αόριστος, δεν συντρέχει περίπτωση υποχρέωσης της αναθέτουσας αρχής όπως απαντήσει στον εξεταζόμενο λόγο της προσφυγής, ούτε συντρέχει περίπτωση ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης για τον λόγο αυτό.

25. Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έσφαλλε η προσβαλλόμενη απόφαση που αποδέχτηκε την προσφορά της πρώτης παρεμβαίνουσας και τις εξηγήσεις διότι «Ο ορθός υπολογισμός του συντελεστή εργατικής δαπάνης είναι 2,78% και όχι 2,50%, όπως υπολογίζει η «... ..». Οι διαφορές εντοπίζονται στις παρακάτω κατηγορίες εργασιών : Εκσκαφές – Αποξηλώσεις (3% αντί για 1%), Καθαιρέσεις (10% αντί για 1%), Σκυρόδεμα (10% αντί για 6%), Προσαρμογή εσχάρων φρεατίων (15% αντί για 6%), Αντιολισθηρές πλάκες (12% αντί για 8%). Η διαφορά που προκύπτει είναι : $1.653.226,17 \times 2,78\% \times 0,7593 = 34.897,19\text{€} - 32.809,10\text{€} = 2.088,09\text{€}$ και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας» (σελ. 16 λόγος 4). Ωσαύτως σχετικά με την προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας ισχυρίζεται ότι «Ο ορθός υπολογισμός του συντελεστή εργατικής δαπάνης είναι 2,78% και όχι 2,61%, όπως υπολογίζει η «... ..». Οι διαφορές εντοπίζονται στις παρακάτω κατηγορίες εργασιών : Εκσκαφές – Αποξηλώσεις (3% αντί για 1%), Καθαιρέσεις (10% αντί για 5%), Σκυρόδεμα (10% αντί για 6%), Προσαρμογή εσχάρων φρεατίων (15% αντί για 5%). Η διαφορά που προκύπτει είναι : $2,78\% \times 0,7593 \times 1.790.834,40\text{€} - 31.490,27 = 6.311,63\text{€}$ και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας» (σελ. 22 λόγος 4). Επίσης για την προσφορά της

τρίτης παρεμβαίνουσας ισχυρίζεται ότι «Ο ορθός υπολογισμός του συντελεστή εργατικής δαπάνης είναι 2,78% και όχι 2,39%, όπως υπολογίζει η «... ..». Οι διαφορές εντοπίζονται στις παρακάτω κατηγορίες εργασιών : Εκσκαφές (3% αντί για 1%), Καθαιρέσεις (10% αντί για 5%), Ανύψωση φρεατίων – Προσαρμογή σχαρών φρεατίων (15% αντί για 6%), Σκυρόδεμα (10% αντί για 6%), Οπλισμοί (8% αντί για 4%). Η διαφορά που προκύπτει είναι : $2,78\% \times 0,7593 \times 1.803.780,41\text{€} - 32.735,41 = 5.339,76\text{€}$ και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας» (σελ. 28 λόγος 1 της προσφυγής). Σύμφωνα με την από 25-11-2022 Εισήγηση της ειδικής επιστήμονος πολιτικού μηχανικού της ΕΑΔΗΣΥ κ. Α. Τσιτλακίδου (εφεξής καλούμενη η Εισήγηση) «Σύμφωνα με την Εγκύκλιο ΙΚΑ 52/13.06.2002, ο καθορισμός του Συντελεστή Εργατικής Δαπάνης διενεργείται από την Τεχνική Διεύθυνση και από τις Υπηρεσίες των Υποκαταστημάτων του ΕΦΚΑ με βάση τις εργασίες του αναλυτικού προϋπολογισμού των έργων. Για όσες δεν υπάρχει σαφώς ορισμένος γίνεται κατ' εκτίμηση βάσει συναφών εργασιών, κατ' άρθρο και όχι ανά ομάδα εργασιών γενικά και στη συνέχεια εξάγεται μέσο ποσοστό εργατικής δαπάνης για το συγκεκριμένο έργο.» Συνεπώς οι εξεταζόμενοι λόγοι της προσφυγής είναι επαρκώς ορισμένοι και η αναθέτουσα αρχή όφειλε να τους είχε απαντήσει αιτιολογώντας συγχρόνως την επάρκεια των επίμαχων προσφορών προκειμένου η ΕΑΔΗΣΥ να δύναται να αξιολογήσει την πρωτογενή -και ελλείπουσα- αυτή κρίση της αναθέτουσας αρχής την οποία πάντως δεν δύναται παραδεκτά να υποκαταστήσει. Και ιδία πχ -αλλά όχι περιοριστικά- η αναθέτουσα αρχή όφειλε να είχε αιτιολογήσει ειδικά εάν οι επιλεγέντες από τις παρεμβαίνουσες και την συντελεστές εργατικής δαπάνης προσήκουν στο επίμαχο έργο, αν συνάδουν με την παραπάνω εγκύκλιο ή άλλη τυχόν κανονιστική διάταξη, και αν στην εκτίμηση του κόστους υπεισέρχεται ή όχι υποκειμενικός παράγοντας, και σε ποιόν βαθμό, ποιος υπησείλθε τυχόν εν προκειμένω και για ποιόν λόγο είναι αποδεκτός. Σύμφωνα δε με την παγία επί του θέματος νομολογία «Η απάντηση αυτή πρέπει να είναι νομίμως αιτιολογημένη, η δε νομιμότητα και επάρκεια της σχετικής αιτιολογίας αποτελεί αντικείμενο ελέγχου από την ΑΕΠΠ, εφόσον ασκηθεί προδικαστική προσφυγή ενώπιον αυτής, και εν τέλει από το αρμόδιο δικαστήριο» (σκέψη 19). Συνεπώς για τον λόγο αυτό πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη

απόφαση κατά το μέρος που έκανε αποδεκτές τις επίμαχες *εξηγήσεις* και τις επίμαχες προσφορές και η υπόθεση να αναπεμφθεί στην αναθέτουσα αρχή προκειμένου πρωτογενώς να παραθέσει αιτιολογία της προσβαλλόμενη απόφασης ως προς τον εξεταζόμενο λόγο.

26. Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έσφαλλε η προσβαλλόμενη απόφαση που αποδέχτηκε την προσφορά της πρώτης παρεμβαίνουσας και τις *εξηγήσεις* διότι «*Στον υπολογισμό του κόστους του Α.Τ. 10 θα πρέπει να προστεθεί η δαπάνη χρήσης ενός βοηθητικού μηχανήματος (φορτωτάκι) για την εκτέλεση όλων των απαραίτητων εργασιών μεταφοράς και μετακίνησης των χρησιμοποιούμενων υλικών. Άρα το επιπλέον κόστος υπολογίζεται σε 200,00€ Χ 40 ημέρες = 8.000,00€ και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας (σελ. 16 λόγος 4). Σύμφωνα με την Εισήγηση «Η επιλογή της μεθοδολογίας στην κατασκευή και η οργάνωση των εργασιών έγκειται στην κατασκευαστική εμπειρία εκάστου οικονομικού φορέα καθώς και στην κατανόηση των ιδιαίτερων συνθηκών που ισχύουν σε κάθε έργο. Εν προκειμένω, δεν διαφαίνεται να υπάρχει επαρκής τεκμηρίωση από την προσφεύγουσα, η οποία να ανατρέπει την ως άνω επιλογή, ενώ από με ημερομηνία 09.11.2022 υπόμνημα της ίδιας όπου γίνεται η αναφορά «η τεχνική περιγραφή του έργου αναφέρει «Επισκευή & τοποθέτηση αντιολισθηρών πλακών με επίταση χαλαζία σε οδούς στην περιοχή της Άνω Νεάπολης», που σημαίνει μεγάλη σποραδικότητα, στενά πεζοδρόμια, έλλειψη χώρου, κλπ)» προβληματισμός γεννάται κατά πόσο η ίδια η προσφεύγουσα έχει ελέγξει επιτόπου τις ιδιαίτερες συνθήκες του εν λόγω έργου ή ερείδεται στην ερμηνεία της Τεχνικής Περιγραφής του έργου.» (σελ. 16 λόγος 4 της προσφυγής) Όμως, ο εξεταζόμενος λόγος της προσφυγής φέρεται αορίστως και είναι απορριπτέος, καθόσον δεν προκύπτει για ποιόν συγκεκριμένο λόγο καθίσταται υποχρεωτικά απαραίτητη αναγκαία και επιβεβλημένη η χρήση βοηθητικού μηχανήματος (φορτωτάκι), την δαπάνη του οποίου όφειλε να είχε συνυπολογίσει η πρώτη παρεμβαίνουσα. Συνεπώς λόγω της αοριστίας, δεν συντρέχει περίπτωση υποχρέωσης της αναθέτουσας αρχής όπως απαντήσει στον εξεταζόμενο λόγο της προσφυγής, ούτε συντρέχει περίπτωση ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης για τον λόγο αυτό.*

27. Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έσφαλλε η προσβαλλόμενη απόφαση που αποδέχτηκε την προσφορά της πρώτης παρεμβαίνουσας και τις εξηγήσεις διότι «Στον υπολογισμό του κόστους του Α.Τ. 22 η δαπάνη των απαραίτητων υλικών έχει υποεκτιμηθεί (3€/τεμ), καθώς σε αυτά περιλαμβάνονται το σκυρόδεμα πάκτωσης, το θραυστό υλικό λατομείου και τα υλικά αποκατάστασης του πεζοδρομίου, τα οποία υπολογίζονται συνολικά σε 20€/τεμ. Άρα το επιπλέον κόστος υπολογίζεται σε $(20,00€ - 3,00€) \times 50 \text{ τεμ} = 850,00€$ και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας (σελ. 16 λόγος 5 της προσφυγής). Σύμφωνα με την Εισήγηση Δεν τεκμηριώνεται επαρκώς ο υπολογισμός της προσφεύγουσας» (σελ. 16 λόγος 5 της προσφυγής). Όμως, ο εξεταζόμενος λόγος της προσφυγής φέρεται αορίστως και είναι απορριπτός καθόσον δεν προκύπτει για ποιόν συγκεκριμένο λόγο το κόστος των μικρουλικών ανέρχεται υποχρεωτικά σε 20 ευρώ το τεμάχιο όπως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα. Για τον λόγο αυτό ούτε συντρέχει υποχρέωση της αναθέτουσας αρχής να απαντήσει στον ισχυρισμό ούτε συντρέχει λόγος ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης.

28. Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έσφαλλε η προσβαλλόμενη απόφαση που αποδέχτηκε την προσφορά της πρώτης και της τρίτης παρεμβαίνουσας και τις εξηγήσεις, διότι «Στον υπολογισμό του κόστους του Α.Τ. 33 ο απαιτούμενος χρόνος εργασίας ισούται με τον αντίστοιχο χρόνο κατασκευής ασφαλικών ταπήτων, ήτοι $(27+5=)$ 32 ημέρες, καθώς οι συγκεκριμένες εργασίες είναι αλληλένδετες. Η εφαρμογή ασφαλικής συγκολλητικής επάλειψης προηγείται της διάστρωσης και αναγκαστικά έχουν την ίδια διάρκεια. Άρα το επιπλέον κόστος υπολογίζεται σε $(32-21=)11\text{ημ} \times 140,01€/\text{ημ} = 1.540,11€$ και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας» (σελ. 16-17 λόγος 6 της προσφυγής). Επίσης για την προσφορά της τρίτης παρεμβαίνουσας ισχυρίζεται ότι «Στον υπολογισμό του κόστους του Α.Τ. 33 ο απαιτούμενος χρόνος εργασίας πρέπει να ισούται με τον αντίστοιχο χρόνο κατασκευής ασφαλικών ταπήτων, ήτοι 38 ημέρες και όχι 32. Άρα το επιπλέον κόστος υπολογίζεται σε $6\text{ημ} \times 120,00€/\text{ημ} = 720,00€$ και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας (σελ. 30 λόγος 7 της προσφυγής). Επειδή οι εξεταζόμενοι λόγοι της προσφυγής είναι επαρκώς ορισμένοι και η αναθέτουσα αρχή όφειλε να τους είχε απαντήσει αιτιολογώντας συγχρόνως την επάρκεια

των επίμαχων προσφορών προκειμένου η ΕΑΔΗΣΥ να δύναται να αξιολογήσει την πρωτογενή ελλείπουσα κρίση της αναθέτουσας αρχής την οποία δεν δύναται παραδεκτά να υποκαταστήσει. Και ιδία η αναθέτουσα αρχή όφειλε να είχε αιτιολογήσει ειδικά πχ -αλλά όχι περιοριστικά- για ποιόν λόγο αποδέχτηκε την εφαρμογή της ασφαλικής συγκολλητικής επάλειψης σε λιγότερες ημέρες από τις ημέρες που απαιτούνται για την ασφαλιτόστρωση Σύμφωνα δε με την παγία επί του θέματος νομολογία *Η απάντηση αυτή πρέπει να είναι νομίμως αιτιολογημένη, η δε νομιμότητα και επάρκεια της σχετικής αιτιολογίας αποτελεί αντικείμενο ελέγχου από την ΑΕΠΠ, εφόσον ασκηθεί προδικαστική προσφυγή ενώπιον αυτής, και εν τέλει από το αρμόδιο δικαστήριο* (σκέψη 19) Συνεπώς για τον λόγο αυτό πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που έκανε αποδεκτές τις επίμαχες εξηγήσεις και προσφορές και η υπόθεση να αναπεμφθεί στην αναθέτουσα αρχή προκειμένου πρωτογενώς να συμπληρώσει την αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης ως προς τον εξεταζόμενο λόγο. Ωστόσο αορίστως φέρονται τα δύο τελευταία εδάφια του λόγου 7 σελ. 30 της προσφυγής κατά της προσφοράς της τρίτης παρεμβαίνουσας σύμφωνα με τον οποίο «...*Επίσης το κόστος προμήθειας του υλικού (360,00€/τον) είναι υποεκτιμημένο, όπως αναφέραμε και στο Α.Τ. 32. Άρα το επιπλέον κόστος υπολογίζεται σε 50,00τον Χ (480,00€-360,00€) = 6.0000,00€ και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας.*» Και τούτο δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν παραθέτει κανένα στοιχείο από το οποίο να μπορεί να προκύψει ότι το αναφερόμενο κόστος υλικού ανέρχεται σε 480 ευρώ, ούτε αμφισβητείται με συγκεκριμένα στοιχεία για ποιόν λόγο το προσφερόμενο κόστος των 360 ευρώ/τον είναι υποεκτιμημένο. Για τον λόγο αυτό ο εξεταζόμενος λόγος της προσφυγής φέρεται αορίστως αναποδείκτως και είναι απορριπτέος ενώ ούτε συντρέχει υποχρέωση της αναθέτουσας αρχής να απαντήσει στον ισχυρισμό ούτε συντρέχει λόγος ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης για τον λόγο αυτό.

29. Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έσφαλλε η προσβαλλόμενη απόφαση που αποδέχτηκε την προσφορά της πρώτης παρεμβαίνουσας και τις εξηγήσεις διότι «*Στον υπολογισμό του κόστους του Α.Τ. 34 η δαπάνη των*

απαραίτητων υλικών έχει εκτιμηθεί λανθασμένα. Συγκεκριμένα η δαπάνη του χαλικιού είναι 5,00€/τον (4,80€ η τιμή και 0,20€ ο δημοτικός φόρος), ενώ η δαπάνη μεταφοράς του είναι μεγαλύτερη των 4,00€/τον. Η προσφέρουσα εταιρία για την απόδειξη του μεταφορικού κόστους δεν ανέλυσε με στοιχεία το συγκεκριμένο κόστος αλλά αντ' αυτού κατέθεσε το με αρ. 01231/28-02-2022 τιμολόγιο αγοράς, στο οποίο ισχυρίζεται ότι αναφέρεται το μεταφορικό κόστος ίσο με 4,00€/τον. Στο εν λόγω τιμολόγιο όμως δεν αποτιμάται το μεταφορικό κόστος των υλικών καθώς αναφέρεται ως Μεταφορικό Μέσο το φορτηγό, το οποίο είναι ιδιοκτησίας της εταιρίας «.... ..». Άρα η μεταφορά των υλικών γίνεται με φορτηγό της προσφέρουσας εταιρίας και όχι του προμηθευτή. Επιπλέον η αναφερόμενη δαπάνη «Μεταφορικά πωλήσεων» $523,86 \times 4,00\text{€} = 2.095,44\text{€}$ δεν αντιστοιχεί στο μεταφορικό κόστος καθώς η συνολική ποσότητα των υλικών είναι 1.727,18 τόνοι. Επιπροσθέτως η τιμή της ασφάλτου, του πετρελαίου και του μαζούτ, με τις οποίες γίνονται οι υπολογισμοί του κόστους της προσφέρουσας βασίζονται σε προσφορά της εταιρίας ..., στην οποία αναφέρεται ότι με βάση τις αντίστοιχες τιμές των ΕΛ.ΠΕ. για την συγκεκριμένη ημέρα (28/3/2022) η επιβάρυνση που προκύπτει για το μεταφορικό κόστος και το εμπορικό κέρδος είναι $(643,05\text{€} - 641,73\text{€}) = 1,32\text{€/μ.τ.}$ για την ασφάλτο, $(805,95\text{€} - 804,65\text{€}) = 1,30\text{€/μ.τ.}$ για το μαζούτ και $(1.527,92\text{€} - 1.526,07\text{€}) = 1,85\text{€/μ}^3$ για το πετρέλαιο. Πρόκειται για προφανώς λανθασμένες τιμές, αν αναλογιστούμε το μεταφορικό κόστος (από τους έως το ..., ήτοι 96 χλμ) καθώς και το εμπορικό κέρδος. Σύμφωνα με το κατατεθειμένο σχετικό τιμολόγιο της ... (αρ. τιμ. 4299-12/4/2022) προς την προσφέρουσα η τιμή της ασφάλτου είναι τιμή ΕΛΠΕ+25,00€/μ.τ. (564,55€-539,56€(τιμή ...)) και αποτελεί ακράδαντο αποδεικτικό στοιχείο της ορθής τιμής του υλικού. Αντίστοιχα από τα κατατεθειμένα τιμολόγια της ... (αρ. 150136-12/04/2022 για το πετρέλαιο και αρ. 4298-12/4/2022 για το μαζούτ) προκύπτει για το πετρέλαιο επιβάρυνση στην αντίστοιχη τιμή των ... ίση με 28,00€/μ³ και για το μαζούτ ίση με 24,00€/μ³. Ο ορθός υπολογισμός του μεταφορικού έχει ως εξής : η απόσταση από το λατομείο ως το ασφαλικό συγκρότημα είναι 64χλμ. και καλύπτεται σε 1 ώρα και 45 λεπτά, με το κάθε φορτηγό να κάνει 2 πλήρη δρομολόγια σε 8 ώρες. Επομένως το κόστος του οδηγού είναι 66,17€, το κόστος του πετρελαίου είναι :

Αριθμός απόφασης:1781/2022

64χλμ*2κύκλους*2*0,50λτ/χλμ*1,53€/λτ =195,84€, το κόστος συντήρησης 195,84€*15%=29,38€ και το συνολικό κόστος του φορτηγού είναι : 66,17+195,84+29,38=291,39€. Κάθε ημέρα μεταφέρονται 2*23,50=47,00τον άρα το μεταφορικό κόστος είναι : 291,39€/47,00τον=6,20€/τον. Επομένως το κόστος του χαλικιού είναι : (5,00+6,20)*32%=3,58€. Αντίστοιχα το κόστος για το γαρμπίλι είναι : (5,00+6,20)*36%=4,03€. Αντίστοιχα το κόστος της άμμου είναι : (5,50+6,20)*12%= 1,40€. Η τιμή της ασφάλτου της ημέρας της δημοπρασίας (29/03/2022 και όχι 28/03/2022, την τιμή της οποίας χρησιμοποιεί η προσφέρουσα) είναι 645,58€ και μαζί με το μεταφορικό κόστος, 25,00€/τον όπως προείπαμε, διαμορφώνεται σε 645,58+25,00=670,58€. Το κόστος της ασφάλτου είναι : 670,58€*3,20%= 21,46€. Επίσης το κόστος παραγωγής ασφαλτοσκυροδέματος είναι τουλάχιστον 7,00€. Όπως προκύπτει από την κατατεθειμένη ανάλυση τιμής της προσφέρουσας, το κόστος του μαζούτ είναι 802,21€ και το μεταφορικό του κόστος είναι 24,00€, όπως είπαμε παραπάνω. Άρα το συνολικό κόστος ισούται με 802,21+24=826,21€ και ανά τόνο ασφαλτομίγματος ισούται με 0,0048*826,21=3,97€ και όχι 3,87€, που υπολογίζεται. Επίσης το κόστος του ηλεκτρικού ρεύματος έχει αυξηθεί σε σχέση με πέρσι τουλάχιστον 50% με αποτέλεσμα το κόστος του ασφαλτομίγματος να αυξάνεται τουλάχιστον κατά 0,40€ ο τόνος (από 1,02€ σε 1,42€). Επομένως το συνολικό κόστος του ασφαλτομίγματος αυξάνεται κατά 0,50€/τον, δηλαδή από 6,50€ σε 7,00€, παρόλο που η επιβάρυνση θα είναι μεγαλύτερη καθώς τα κατατεθειμένα στοιχεία κόστους (ετήσια παραγωγή, κατανάλωση πετρελαίου, κόστος εργατοτεχνικού προσωπικού, κόστος συντήρησης) έγιναν αποδεκτά χωρίς να αποδειχθούν από τον προσφέροντα με κατάλληλα στοιχεία, αν και του ζητήθηκε. Επισημαίνεται ότι σε ανάλογο έργο του (αρ. ΕΣΗΔΗΣ ...) η προσφέρουσα έχει υπολογίσει τα αυτό κόστος ίσο με 7,43€, προσθέτοντας στο σχετικό κόστος τη χρήση ενός φορτωτή, τον οποίο τώρα προφανώς ξέχασε να υπολογίσει. Άρα το συνολικό κόστος ισούται με (3,58+4,03+1,40+0,40+ υπολογίζεται σε (568.050,00€-518.850,00€) =49.200,00€ και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας. Σημειώνεται ότι οι τιμές των αδρανών που ενσωματώνονται στο ασφαλτόμιγμα αποδεικνύονται με τιμολόγια του προηγούμενου έτους (2021) και είναι πολύ πιθανόν να μην ίσχυαν την ημέρα

του διαγωνισμού (29/3/2022) λόγω των συνεχόμενων αυξήσεων των υλικών. $21,46+7,00)€*15.000\text{τον} = 568.050,00€$ και το επιπλέον κόστος (σελ. 17-19, λόγος 7 της προσφυγής). Επειδή ο εξεταζόμενος λόγος της προσφυγής είναι ορισμένος, σύμφωνα δε με την Εισήγηση « Σχετικά με τη δαπάνη των αδρανών τεκμηριώνεται επαρκώς ο συνυπολογισμός του δημοτικού φόρου εκ μέρους της προσφεύγουσας (προκύπτει από το προσκομισθέν κε της τιμολόγιο). Όσον αφορά στη δαπάνη μεταφοράς αυτών, προβληματισμός γεννάται, καθώς υπάρχει μεν τιμολόγιο πώλησης που αναφέρει κοστολόγηση μεταφοράς, πλην όμως ως όχημα μεταφοράς, αναφέρει το όχημα με πινακίδες IYB 9924, το οποίο όπως προκύπτει από τη σελ.7 «Πίνακας ιδιόκτητου μηχανολογικού εξοπλισμού», του τεύχους Παράρτημα της από 20.06.2022 αιτιολόγησης της ανήκει στην εν λόγω εταιρεία, ενώ παράλληλα δε γίνεται κατανοητό για ποιο λόγο στο συγκεκριμένο τιμολόγιο η ποσότητα προς μεταφορά είναι αναντίστοιχη της συνολικής πωλούμενης ποσότητας υλικών, ενώ οι υπολογισμοί του εν λόγω μεταφορικού έργου εκ μέρους της προσφεύγουσας διαφαίνεται να ευσταθούν. Επί των παραπάνω δεν τοποθετήθηκε μέσω της παρέμβασής της η Όσον αφορά στον υπολογισμό της ασφάλτου εκ μέρους της, διαφαίνεται να ευσταθούν τα λεχθέντα εκ μέρους της παρεμβαίνουσας, ότι δηλαδή η τιμή «ερείδεται σε εμπορική συμφωνία της Εταιρείας μας με τον προμηθευτή», πλην όμως θα πρέπει συνεκτιμηθούν κατά τον υπολογισμό του συνολικού κόστους, οι αυξήσεις στο ηλεκτρικό ρεύμα.» Επειδή ο εξεταζόμενος λόγος της προσφυγής είναι επαρκώς ορισμένος και η αναθέτουσα αρχή όφειλε να τον είχε απαντήσει αιτιολογώντας συγχρόνως την επάρκεια της επίμαχης προσφοράς προκειμένου η ΕΑΔΗΣΥ να δύναται να αξιολογήσει την πρωτογενή ελλείπουσα κρίση της αναθέτουσας αρχής την οποία δεν δύναται παραδεκτά να υποκαταστήσει. Και ιδία η αναθέτουσα αρχή όφειλε να είχε αιτιολογήσει ειδικά πχ -αλλά όχι περιοριστικά- για ποιόν λόγο αποδέχτηκε την συγκεκριμένη εκτίμηση της δαπάνης των απαραίτητων υλικών και της δαπάνης μεταφοράς της πλησσόμενης προσφοράς της πρώτης παρεμβαίνουσας, σε σχέση με τις συγκεκριμένες αιτιάσεις της προσφυγής που κρίνονται ορισμένοι σύμφωνα και με την Εισήγηση. Δηλαδή εάν οι ειδικές και συγκεκριμένες αιτιάσεις της προσφυγής αξιολογούνται ως αποδεκτές ή

απορριπτέες και για ποιόν λόγο. Σύμφωνα δε με την παγία επί του θέματος νομολογία *Η απάντηση αυτή πρέπει να είναι νομίμως αιτιολογημένη, η δε νομιμότητα και επάρκεια της σχετικής αιτιολογίας αποτελεί αντικείμενο ελέγχου από την ΑΕΠΠ, εφόσον ασκηθεί προδικαστική προσφυγή ενώπιον αυτής, και εν τέλει από το αρμόδιο δικαστήριο* (σκέψη 19) Συνεπώς για τον λόγο αυτό πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που έκανε αποδεκτές τις επίμαχες αιτιολογήσεις των οικονομικών προσφορών και τις επίμαχες προσφορές και η υπόθεση να αναπεμφθεί στην αναθέτουσα αρχή προκειμένου πρωτογενώς να συμπληρώσει την αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης ως προς τον εξεταζόμενο λόγο.

30. Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έσφαλλε η προσβαλλόμενη απόφαση που αποδέχτηκε την προσφορά της πρώτης παρεμβαίνουσας και τις εξηγήσεις διότι «Αντίστοιχα για τα Α.Τ. 35 & 36 η δαπάνη των απαραίτητων υλικών ισούται με : το κόστος για το γαρμπίλι είναι : $(5,00+6,20)*35\%=3,92\text{€}$, το κόστος για το ρυζάκι είναι : $(5,00+6,20)*20\% = 2,24\text{€}$, το κόστος της άμμου είναι : $(5,50+6,20)*35\%=4,10\text{€}$, το κόστος της ασφάλτου είναι : $670,58\text{€}*3,90\%=26,15\text{€}$. Άρα το συνολικό κόστος ισούται με $(3,92+2,24+4,10+0,20+0,20+26,15+7,00)\text{€}*12.848\text{τον} = 562.870,88\text{€}$ και το επιπλέον κόστος υπολογίζεται σε $(562.870,88\text{€}-514.947,84\text{€})=47.923,04\text{€}$. Επίσης στο Α.Τ. 35 δεν έχει υπολογιστεί το κόστος της συγκολλητικής επάλειψης, όπως αναφέρεται στη περιγραφή του άρθρου. Το κόστος αυτό ισούται με 25.768,75€. Η συνολική επιβάρυνση της προσφοράς της εταιρίας είναι $47.923,04\text{€}+25.768,75\text{€}=73.691,79\text{€}$ » (σελ. 19 λόγος 8 της προσφυγής). Επειδή ο εξεταζόμενος λόγος της προσφυγής είναι επαρκώς ορισμένος και η αναθέτουσα αρχή όφειλε να τον είχε απαντήσει αιτιολογώντας συγχρόνως την επάρκεια της επίμαχης προσφοράς προκειμένου η ΕΑΔΗΣΥ να δύναται να αξιολογήσει την πρωτογενή ελλείπουσα κρίση της αναθέτουσας αρχής την οποία δεν δύναται παραδεκτά να υποκαταστήσει. Και ιδία πχ -αλλά όχι περιοριστικά- η αναθέτουσα αρχή όφειλε να είχε αιτιολογήσει ειδικά για ποιόν λόγο αποδέχτηκε την συγκεκριμένη εκτίμηση της δαπάνης των απαραίτητων υλικών και για ποιόν λόγο έγινε αποδεκτός ο μη συνυπολογισμός του κόστους της συγκολλητικής επάλειψης στην πλησσόμενη προσφορά της πρώτης παρεμβαίνουσας πολλώ δε μάλλον που σύμφωνα με την περιγραφή του

τιμολογίου του έργου για το εν λόγω άρθρο «Στην τιμή μονάδας περιλαμβάνονται:... Η εφαρμογή ασφαλικής συγκολλητικής επάλειψης με ασφαλικό γαλάκτωμα ψυχρού τύπου σε αναλογία τουλάχιστον 500 gr/m²». Δηλαδή όφειλε η αναθέτουσα αρχή να απαντήσει εάν οι ειδικές και συγκεκριμένες αιτιάσεις της προσφυγής αξιολογούνται ως αποδεκτές ή απορριπτέες και για ποιόν λόγο. Σύμφωνα δε με την παγία επί του θέματος νομολογία Η απάντηση αυτή πρέπει να είναι νομίμως αιτιολογημένη, η δε νομιμότητα και επάρκεια της σχετικής αιτιολογίας αποτελεί αντικείμενο ελέγχου από την ΑΕΠΠ, εφόσον ασκηθεί προδικαστική προσφυγή ενώπιον αυτής, και εν τέλει από το αρμόδιο δικαστήριο (σκέψη 19) Συνεπώς για τον λόγο αυτό πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που έκανε αποδεκτές τις επίμαχες αιτιολογήσεις των οικονομικών προσφορών και τις επίμαχες προσφορές και η υπόθεση να αναπεμφθεί στην αναθέτουσα αρχή προκειμένου πρωτογενώς να συμπληρώσει την αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης ως προς τον εξεταζόμενο λόγο.

31. Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έσφαλλε η προσβαλλόμενη απόφαση που αποδέχτηκε την προσφορά της πρώτης παρεμβαίνουσας και τις εξηγήσεις διότι « για το Α.Τ. 37 η δαπάνη των απαραίτητων υλικών ισούται με : το κόστος για το αντιολισθηρό υλικό μαζί με τη μεταφορά είναι : $(16,10+6,20)*50\%=11,15\text{€}$, το κόστος της άμμου είναι : $(5,50+6,20)*50\%=5,85\text{€}$, το κόστος της ασφάλτου είναι : $670,58\text{€}*4,50\% = 30,18\text{€}$. Άρα το συνολικό κόστος ισούται με $(11,15+5,85+30,18+7,00)\text{€}*2.091,20\text{τον}=113.301,22\text{€}$ και το επιπλέον κόστος υπολογίζεται σε $(113.301,22\text{€}-100.670,37\text{€})=12.630,85\text{€}$ και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας. 10. Στον υπολογισμό των απαιτούμενων μεταφορικών μέσων για την εργασία των ασφαλικών έχει εκτιμηθεί λανθασμένα ότι ο χρόνος κύκλου εργασίας του μεταφορικού μέσου είναι 2 ώρες καθώς η απόσταση του έργου από το συγκρότημα παραγωγής (33χλμ) καλύπτεται σε τουλάχιστον 50 λεπτά κατά τις πρωινές ώρες από ένα φορτηγό που είναι φορτωμένο με το μέγιστο επιτρεπόμενο φορτίο, και όχι 42 λεπτά, που ισχυρίζεται η προσφέρουσα για να μπορέσει να χωρέσει ακριβώς, χωρίς ούτε 1 λεπτό χρονικό περιθώριο, 4 πλήρης κύκλους ανά 8ωρο. Σύμφωνα με το συνημμένο απόσπασμα χάρτη google η συγκεκριμένη απόσταση καλύπτεται

σε 50 λεπτά, αυτό όμως αφορά Ι.Χ. αυτοκίνητο και όχι φορτηγό, το οποίο είναι πλήρως φορτωμένο με υλικό. Επίσης οι κυκλοφοριακές συνθήκες στη περιοχή της Νίκαιας κατά τις πρωινές ώρες είναι ιδιαίτερα δύσκολες. Επομένως κάθε φορτηγό ολοκληρώνει 3 δρομολόγια σε διάστημα 8 ωρών και για την κάλυψη των 44 δρομολογίων ημερησίως απαιτούνται $44/3=15$ φορτηγά και όχι 11. Το κόστος του φορτηγού είναι 66,17€ για τον οδηγό, $33\chi\lambda\mu*3\kappa\acute{\upsilon}\kappa\lambda\omicron\upsilon\varsigma*2*0,50\lambda\tau/\chi\lambda\mu*1,53\epsilon/\lambda\tau=151,47\epsilon$ για το πετρέλαιο, $151,47\epsilon*15\%=22,72\epsilon$ για τη συντήρηση και συνολικά : $66,17+151,47+22,72=240,36\epsilon$. Το επιπλέον κόστος υπολογίζεται σε $15\text{φορτηγά} \times 240,36\epsilon \times 32 \text{ ημέρες} - 11\text{φορτ} \times 300,00\epsilon \times 32 \text{ ημ.} = 9.772,80\epsilon$ και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας. Σημειώνεται ότι θεωρείται ότι τα φορτηγά που χρησιμοποιούνται έχουν μηδενική απόσβεση, χωρίς αυτό να αποδεικνύεται από την προσφέρουσα παρόλο που της ζητήθηκε σχετικά (δεν κατέθεσε το μητρώο παγίων). Επίσης δεν αποδείχθηκε ότι οι τρεις νταλίκες που θα χρησιμοποιηθούν στο έργο έχουν ωφέλιμο φορτίο 27,50τον. Επίσης η απόδοση του συνεργείου ασφαλτόστρωσης (935,60τον/ημ) κρίνεται υπερβολική. Ο προσφέρων, αν και κλήθηκε σχετικά, δεν δικαιολόγησε τη συγκεκριμένη απόδοση. Πρέπει να επισημάνουμε ότι τα αποδεικτικά στοιχεία, που κατέθεσε αφορούν εργασία πέρα του 8ωρου καθώς τα 6 φορτηγά που μεταφέρουν το ασφαλτόμιγμα δεν μπορούν να μεταφέρουν την υπολογιζόμενη ποσότητα (935,60τον/ημ) σε 8 ώρες, αφού ολοκληρώνουν 3 δρομολόγια, ήτοι $3*23,50\text{τον}=70,50\text{τον} \times 6 \text{ φορτηγά} = 423,00\text{τον}$. Ακόμη και στη περίπτωση, που δεχτούμε ότι ολοκληρώνουν 4 δρομολόγια, θα μεταφέρουν συνολικά $4*23,50\text{τον}=94,00\text{τον} \times 6 \text{ φορτηγά} = 564,00\text{τον}$. Επίσης δεν κατέθεσε τα αντίστοιχα δελτία αποστολής, αν και κλήθηκε σχετικά, στα οποία θα αναφέρονταν οι ώρες εργασίας, τα φορτηγά, που θα απασχολούνταν στο έργο καθώς και η ποσότητα του υλικού, που ενσωματώθηκε στο έργο. Ο λόγος που δεν κατατέθηκαν τα αντίστοιχα δελτία αποστολής καταλαβαίνετε ότι είναι προφανής. Άρα σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή η συγκεκριμένη απόδοση λόγω των συνθηκών του έργου (στενοί δρόμοι, μεγάλη κυκλοφορία, πολλές μεταφορές μηχανημάτων, κλπ). Η αποδεκτή απόδοση εκτιμάται ότι δεν μπορεί να ξεπεράσει τους 450,00τον/ημ., στην καλύτερη περίπτωση. Επομένως για την διάστρωση της συνολικής ποσότητας

ασφαλομίγματος του έργου, ήτοι $15.000,00+12.848,00+2.091,20=29.939,20$ τον απαιτούνται $29.939,20/450=67$ ημέρες και όχι 32, που υπολογίζονται. Η διαφορά που προκύπτει είναι $(67-32=)35$ ημ* $777,27€/ημ=27.204,45€$ και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η συνολική επιβάρυνση της «... ..» ανέρχεται σε $33.064,52€ + 11.200,00€ + 2.088,09€ + 8.000,00€ + 850,00€ + 1.540,11€ + 49.200,00€ + 73.691,79€+12.630,85€+9.772,80€+ 27.204,45 = 229.242,61€$, η οποία υπερκαλύπτει κατά πολύ το προσδοκώμενο κέρδος των 31.396,68€ και επομένως η αιτιολόγησή της δεν πρέπει να γίνει αποδεκτή. Τα αντίθετα δεχθείσα η προσβαλλόμενη απόφαση έσφαλε και πρέπει να ακυρωθεί. Σημειώνεται ότι η χρήση ασφαλικού υλικού με τη παρουσία φρεζαρισμένου οδοστρώματος δεν γίνεται αποδεκτή για το λόγο ότι το συγκεκριμένο υλικό δεν έχει πιστοποιητικό καταλληλότητας, δεδομένου ότι η χρήση φρεζαρισμένου ασφαλομίγματος σε ασφαλικά υλικά ΑΣ 12,5 & ΑΣ 31,5 πιστοποιήθηκε στις 13/07/2022, δηλαδή μετά την ημερομηνία δημοπράτησης του έργου. Η επιβάρυνση, που προκύπτει είναι σημαντική αλλά δεν μπορεί να υπολογιστεί καθώς ο προσφέρων δεν προσκόμισε μελέτες σύνθεσης χωρίς τη παρουσία φρεζαριστού υλικού. Η εν λόγω επισήμανση αυξάνει ακόμη περισσότερο τη ζημιά της προσφοράς της «... ..» (σελ. 19-21, λόγος 9 της προσφυγής). Επειδή ο εξεταζόμενος λόγος της προσφυγής παρίσταται επαρκώς ορισμένος και η αναθέτουσα αρχή όφειλε να τον είχε απαντήσει αιτιολογώντας συγχρόνως την επάρκεια της επίμαχης προσφοράς προκειμένου η ΕΑΔΗΣΥ να δύναται να αξιολογήσει την πρωτογενή ελλείπουσα κρίση της αναθέτουσας αρχής την οποία δεν δύναται παραδεκτά να υποκαταστήσει. Και ίδια πχ -αλλά όχι περιοριστικά- η αναθέτουσα αρχή όφειλε να είχε αιτιολογήσει ειδικά για ποιόν λόγο αποδέχτηκε τον εκτιμώμενο κύκλο εργασιών στην πλησσύμενη προσφορά της πρώτης παρεμβαίνουσας, καθώς και σχετικά με τον προσδιορισμό του χρόνου κύκλου εργασίας των μεταφορικών μέσων ποια ταχύτητα των μεταφορικών μέσων έλαβε υπ' όψιν και γιατί, εάν ελήφθησαν υπ' όψιν οι κυκλοφοριακές συνθήκες κατά τη διάρκεια του οχταώρου εργασίας (και η σχετική διακύμανση αυτών, αν αυτή δύναται ή όχι να αποτυπωθεί μοναδικώς από στιγμιαία πρόβλεψη που παρέχεται από χάρτες της εφαρμογής Google), των επιλεγμένων οδικών αξόνων κίνησης, των

δυνατοτήτων των ιδίων των οχημάτων -όντας φορτωμένα με υλικό (δηλαδή στις διαδρομές παράδοσης υλικού)- να αναπτύξουν ταχύτητα καθώς και των σχετικών χρόνων φόρτωσης-εκφόρτωσης και αν δύναται ή όχι να προσδιοριστούν με αντικειμενικά κριτήρια. Δηλαδή όφειλε η αναθέτουσα αρχή να απαντήσει εάν οι ειδικές και συγκεκριμένες αιτιάσεις της προσφυγής αξιολογούνται ως αποδεκτές ή απορριπτέες και για ποιόν λόγο. Σύμφωνα δε με την παγία επί του θέματος νομολογία *Η απάντηση αυτή πρέπει να είναι νομίμως αιτιολογημένη, η δε νομιμότητα και επάρκεια της σχετικής αιτιολογίας αποτελεί αντικείμενο ελέγχου από την ΑΕΠΠ, εφόσον ασκηθεί προδικαστική προσφυγή ενώπιον αυτής, και εν τέλει από το αρμόδιο δικαστήριο* (σκέψη 19) Συνεπώς για τον λόγο αυτό πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που έκανε αποδεκτές τις επίμαχες εξηγήσεις και προσφορά και η υπόθεση να αναπεμφθεί στην αναθέτουσα αρχή προκειμένου πρωτογενώς να συμπληρώσει την αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης ως προς τον εξεταζόμενο λόγο.

32. Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έσφαλλε η προσβαλλόμενη απόφαση που αποδέχτηκε την προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας και τις εξηγήσεις διότι « Ο υπολογισμός της δαπάνης ασφάλισης του έργου ισούται τουλάχιστον με $0,20\% \times 1.790.834,40\text{€} = 3.581,67$, καθώς η προσφέρουσα εταιρία δεν απόδειξε το εκτιμηθέν ποσό της αιτιολόγησής της, αν και κλήθηκε σχετικά. Άρα το επιπλέον κόστος υπολογίζεται σε $3.581,67\text{€} - 2.793,70\text{€} = 787,97\text{€}$ και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας» (σελ. 22 λόγος 2 της προσφυγής). Σύμφωνα με την Εισήγηση « Το τελικώς υπογεγραμμένο ασφαλιστήριο συμβόλαιο του έργου οφείλει να καλύπτει τις ιδιαίτερες απαιτήσεις του Κεφαλαίου Ζ της ΕΣΥ, πλην όμως δεν υπάρχει επαρκής τεκμηρίωση εκ μέρους της προσφεύγουσας σε σχέση με το εκτιμηθέν εκ μέρους της ποσό ασφάλισης του έργου και πιο συγκεκριμένα του ποσοστού επί του προϋπολογισμού (20%), καθώς αυτό εναπόκειται σε ιδιωτικές συμφωνίες.» Συνεπώς ο εξεταζόμενος λόγος της προσφυγής φέρεται αορίστως είναι αναπόδεικτος ανυποστήρικτος και απορριπτέος καθόσον δεν προκύπτει για ποιόν συγκεκριμένο λόγο το κόστος της ασφάλισης του έργου ανέρχεται στο 20% του προϋπολογισμού του έργου. Για τον λόγο αυτό ούτε

συντρέχει υποχρέωση της αναθέτουσας αρχής να απαντήσει στον ισχυρισμό ούτε συντρέχει λόγος ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης.

33. Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έσφαλλε η προσβαλλόμενη απόφαση που αποδέχτηκε την προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας και τις εξηγήσεις διότι «*Στην ανάλυση του κόστους του προσωπικού γενικής επιστασίας και διοίκησης έχει υπολογιστεί ότι ο εργοταξίαρχης του έργου θα απασχοληθεί για χρονικό διάστημα 6 μηνών, όση και η διάρκεια του έργου. Όμως η απασχόληση του εργοταξίαρχη θα επεκταθεί και μετά το πέρας του έργου προκειμένου να τακτοποιηθούν όλες οι εκκρεμότητες μέχρι την οριστική παραλαβή του. Υπολογίζονται 2 επιπλέον μήνες απασχόλησης με συνολικό κόστος $2 \times 1.465,33\text{€} = 2.930,66\text{€}$. Επίσης ο μηχανικός του έργου δεν μπορεί να αμείβεται με το κατώτατο ημερομίσθιο, καθώς θα πρέπει να έχει την απαραίτητη εμπειρία σε παρόμοια έργα, για να μπορεί να ανταπεξέλθει στις απαιτήσεις του έργου, όπως αυτές αναφέρονται στη μελέτη του. Υπολογίζεται ως ελάχιστο κόστος μηχανικού έργου το ποσό των $1.500,00\text{ €} \times 6\text{ μήνες} = 9.000,00\text{ €}$, με αποτέλεσμα να προκύπτει διαφορά $9.000,00\text{€} - 5.714,80\text{€} = 3.285,20\text{€}$. Άρα το επιπλέον κόστος ισούται με $2.930,66\text{€} + 3.285,20\text{€} = 6.215,86\text{€}$ και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας.*» (σελ. 22 λόγος 3 της προσφυγής). Επειδή ο εξεταζόμενος λόγος παρίσταται αόριστος και απορριπτέος, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν παραθέτει διάταξη νόμου, κανονισμού, ούτε επικαλείται όρο της διακήρυξης ούτε άλλη συγκεκριμένη νομική ή πραγματική περίπτωση, βάσει των οποίων η απασχόληση του εργοταξίαρχη -και μάλιστα κατά πλήρες ωράριο καθημερινά- θα διαρκέσει συνεχώς μέχρι την οριστική παραλαβή του έργου. Περαιτέρω, καθόσον αφορά στις φερόμενες ως αναγκαίες αποδοχές του μηχανικού, ο λόγος είναι απορριπτέος για τους ίδιους λόγους που αναφέρονται στην σκέψη 24 σημεία ii) και iii). Συνεπώς για τον λόγο αυτό ο εξεταζόμενος λόγος της προσφυγής είναι απορριπτέος ως αόριστος, δεν συντρέχει περίπτωση υποχρέωσης της αναθέτουσας αρχής όπως απαντήσει στον εξεταζόμενο λόγο της προσφυγής, ούτε συντρέχει περίπτωση ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης για τον λόγο αυτό.

34. Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έσφαλλε η προσβαλλόμενη απόφαση που αποδέχτηκε την προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας και

τις εξηγήσεις διότι « Η προσφέρουσα έχει υποκοστολογήσει τη δαπάνη των εργαστηριακών δοκιμών του έργου. Συγκεκριμένα σύμφωνα με τις προδιαγραφές απαιτείται 1 έλεγχος ανά ημέρα ανά υλικό για τα ασφαλτικά υλικά, ήτοι 42ημέρες επί 3 υλικά (ΑΣ31,5 – ΑΣ20 – ΑΝΤΙΟΛΙΣΘΗΡΟ), δηλαδή $126 \text{ δείγματα} * 55\text{€} = 6.930\text{€}$. Επιπλέον απαιτούνται 3 έλεγχοι πυρήνων ανά $5.000\mu^2$, ήτοι $130.000\mu^2/5.000\mu^2=26 \text{ δείγματα} * 3 * 10\text{€} = 780\text{€}$. Επιπλέον απαιτείται 1 έλεγχος ανά ημέρα σκυροδέτησης, ήτοι $35+23=58 \text{ δείγματα} * 5\text{€} = 290\text{€}$. Το συνολικό κόστος ισούται με $6.930\text{€}+780\text{€}+290\text{€}=8.000,00\text{€}$. Η διαφορά που προκύπτει είναι : $8.000,00\text{€} - 3.005,00 = 4.995,00\text{€}$ και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας.» (σελ. 22, 23 λόγος 5 της προσφυγής). Επειδή ο εξεταζόμενος λόγος της προσφυγής παρίσταται επαρκώς ορισμένος και η αναθέτουσα αρχή όφειλε να τον είχε απαντήσει αιτιολογώντας συγχρόνως την επάρκεια της επίμαχης προσφοράς προκειμένου η ΕΑΔΗΣΥ να δύναται να αξιολογήσει την πρωτογενή ελλείπουσα κρίση της αναθέτουσας αρχής την οποία δεν δύναται παραδεκτά να υποκαταστήσει. Και τούτο, λαμβανομένης ιδία υπ' όψιν και της παρέμβασης, όπου η δεύτερη παρεμβαίνουσα αποδέχεται συγκεκριμένη παραδρομή της αιτιολόγησης της προσφοράς της (σελ. 15 της παρέμβασης παρ. 38). Και ιδία πχ -αλλά όχι περιοριστικά- η αναθέτουσα αρχή όφειλε να είχε αιτιολογήσει ειδικά για ποιόν λόγο αποδέχτηκε την αιτιολογία της συγκεκριμένης δαπάνης εργαστηριακών δοκιμών στην πλησσύμενη προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας, αξιολογώντας την επίπτωση της ομολογημένης παραδρομής της αιτιολόγησης, καθώς και εάν σταθμίστηκε και με ποια κριτήρια ποιος είναι ο απαιτούμενος αριθμός δοκιμών επί των ασφαλτικών υλικών. Δηλαδή όφειλε η αναθέτουσα αρχή να απαντήσει εάν οι ειδικές και συγκεκριμένες αιτιάσεις της προσφυγής αξιολογούνται ως αποδεκτές ή απορριπτέες και για ποιόν λόγο. Σύμφωνα δε με την παγία επί του θέματος νομολογία Η απάντηση αυτή πρέπει να είναι νομίμως αιτιολογημένη, η δε νομιμότητα και επάρκεια της σχετικής αιτιολογίας αποτελεί αντικείμενο ελέγχου από την ΑΕΠΠ, εφόσον ασκηθεί προδικαστική προσφυγή ενώπιον αυτής, και εν τέλει από το αρμόδιο δικαστήριο (σκέψη 19) Συνεπώς για τον λόγο αυτό πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που έκανε αποδεκτές τις επίμαχες αιτιολογήσεις της προσφοράς και

την επίμαχη προσφορά και η υπόθεση να αναπεμφθεί στην αναθέτουσα αρχή προκειμένου πρωτογενώς να συμπληρώσει την αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης ως προς τον εξεταζόμενο λόγο.

35. Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έσφαλλε η προσβαλλόμενη απόφαση που αποδέχτηκε την προσφορά της δεύτερης και της τρίτης παρεμβαίνουσας και τις εξηγήσεις διότι «Στον υπολογισμό του κόστους του Α.Τ. 7 η δαπάνη των απαραίτητων υλικών έχει υποεκτιμηθεί (1€/τεμ), καθώς πρόκειται για σκυρόδεμα C12/16 και το οποίο υπολογίζεται τουλάχιστον 5€/τεμ. Επίσης 2 ανειδίκευτοι εργάτες χωρίς καθόλου εμπειρία δεν μπορούν να ανυψώσουν 8 φρεάτια σε 8 ώρες, διότι υπάρχουν πολλές δυσκολίες λόγω κυκλοφοριακού φόρτου, μεγάλης σποραδικότητας, πολλών μετακινήσεων μεταξύ των οδών και καθυστερήσεων λόγω κάλυψης των φρεατίων με λαμαρίνες και αφαίρεση αυτών μετά από εύλογο χρονικό διάστημα. Άρα απαιτούνται τουλάχιστον 3, με συνέπεια να αυξάνεται το κόστος κατά $25,00€ \times 25 \text{ ημέρες} = 625,00€$. Άρα το επιπλέον κόστος υπολογίζεται σε $(5,00€ - 1,00€) \times 8 \text{ τεμ} \times 25 \text{ ημ} + 625,00€ = 1.425,00€$ και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας.» (σελ. 23 λόγος 6 της προσφυγής). Περαιτέρω, καθόσον αφορά στην αιτιολόγηση της προσφοράς της τρίτης παρεμβαίνουσας, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι είναι απορριπτέα διότι «3. Στον υπολογισμό του κόστους του Α.Τ. 7 η δαπάνη των απαραίτητων υλικών δεν έχει εκτιμηθεί, και υπολογίζεται τουλάχιστον 5€/τεμ. Επίσης 5 ανειδίκευτοι εργάτες χωρίς καθόλου εμπειρία δεν μπορούν να ανυψώσουν 12 φρεάτια σε 8 ώρες, αλλά απαιτούνται 7 τουλάχιστον, με συνέπεια να αυξάνεται το κόστος κατά $2 \times 25€ = 50,00€ \times 17 \text{ ημέρες} = 850,00€$. Άρα το επιπλέον κόστος υπολογίζεται σε $5,00€ \times 200 \text{ τεμ} + 850,00€ = 1.850,00€$ και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας. .. 5. Στον υπολογισμό του κόστους του Α.Τ. 21 ισχύουν όσα αναφέρθηκαν στο Α.Τ. 7 σχετικά με την απόδοση του σχετικού συνεργείου. Άρα το επιπλέον κόστος υπολογίζεται σε 850,00€ και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας.» (σελ. 29 λόγοι 3 και 5 της προσφυγής). Επειδή σύμφωνα με την Εισήγηση σχετικά με αμφοτέρους τους λόγους της προσφυγής αναφέρεται ότι « Όσον αφορά στον ισχυρισμό της υποεκτίμησης κόστους υλικών, δεν τεκμηριώνεται επαρκώς -ήτοι υπολογιστικά- από την προσφεύγουσα. Συμπληρωματικά προς τα παραπάνω, η ίδια η

προσφεύγουσα, στην αιτιολόγησή της (αρχείο ΥΛΙΚΑ_signed.pdf), για το εν λόγω άρθρο εργασίας εκτιμά ότι απαιτούνται μικροϋλικά αξίας 3€/τεμ., αντί των 5€/τεμ. που εκτιμά ότι απαιτούνται στην κοστολόγηση της Όσον αφορά στον αντίστοιχο ισχυρισμό περί υποεκτίμησης του αριθμού του απασχολούμενου προσωπικού εκ της και πιο συγκεκριμένα ότι «5 ανειδίκευτοι εργάτες χωρίς καθόλου εμπειρία δεν μπορούν να ανυψώσουν 12 φρεάτια σε 8 ώρες, αλλά απαιτούνται 7 τουλάχιστον», αυτός έρχεται σε αντίθεση με τον αντίστοιχο ισχυρισμό έναντι της σύμφωνα με τον οποίο «2 ανειδίκευτοι εργάτες χωρίς καθόλου εμπειρία δεν μπορούν να ανυψώσουν 8 φρεάτια σε 8 ώρες [...] Άρα απαιτούνται τουλάχιστον 3[...]», από τον οποίο προκύπτει -σύμφωνα πάντα με το σκεπτικό της προσφεύγουσας- ότι η αναλογία ανειδίκευτου εργάτη/φρεάτιο ισούται προς 3/8 και συνεπώς για 12 φρεάτια απαιτούνται $12 \cdot 3/8 = 4,5$ εργάτες. Αντιστοίχως, ισχύουν για το άρθρο με Α.Τ. 21 (παρ. 5, σελ. 29 Προσφυγής).» Συνεπώς, οι εξεταζόμενοι λόγοι παρίστανται αόριστοι και απορριπτέοι, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν παραθέτει για ποιόν συγκεκριμένο λόγο δεν επαρκούν για την εκτέλεση της συγκεκριμένης εργασίας 2 εργάτες, αλλά απαιτούνται 3, ενώ οι λοιποί ισχυρισμοί είναι αόριστοι αφού ούτε ποσοτικοποιούνται ούτε άλλως φέρονται να συνεπάγονται συγκεκριμένη επίδραση επί του αριθμού των μελών του συνεργείου και επί του βαθμού της εξειδίκευσής του. Περαιτέρω, καθόσον αφορά στη φερόμενη ως αναγκαία αξία του κόστους των μικροϋλικών ίσο με 5 ευρώ, ο ισχυρισμός είναι αόριστος και αναπόδεικτος καθόσον δεν προκύπτει ο τρόπος υπολογισμού των 5 ευρώ. Επί πλέον δε προκύπτει και περαιτέρω αοριστία λόγω αντιφατικότητας με την προσφορά της ίδιας της προσφεύγουσας όπου κοστολογεί τα ίδια μικροϋλικά με 3 ευρώ. Περαιτέρω, προκύπτει αοριστία και λόγω αντιφατικότητας των ισχυρισμών των εξεταζόμενων λόγων της ίδιας της προσφυγής όπου για μεν την προσφορά της τρίτης παρεμβαίνουσας με σύνθεση συνεργείου 5 ανειδίκευτων εργατών η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι απαιτούνται 7 τουλάχιστον, ενώ όσον αφορά στην προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας με φερόμενη σύνθεση του συνεργείου της 2 άτομα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι -για την ίδια εργασία- απαιτούνται τουλάχιστον 3 (ειρήσθω ότι η δεύτερη παρεμβαίνουσα αναφέρει πως η σύνθεση του συνεργείου της δεν είναι 2 αλλά τρία άτομα

συμπεριλαμβανομένου στο συνεργείο και του χειριστή του μηχανήματος βλ. και την *Εισήγηση*). Συνεπώς για τον λόγο αυτό οι εξεταζόμενοι λόγοι της προσφυγής είναι απορριπτέοι ως αόριστοι, δεν συντρέχει περίπτωση υποχρέωσης της αναθέτουσας αρχής όπως απαντήσει σε αυτούς, ούτε συντρέχει περίπτωση ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης για τους λόγους αυτούς.

36. Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έσφαλλε η προσβαλλόμενη απόφαση που αποδέχτηκε την προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας και τις εξηγήσεις διότι « 7. Στον υπολογισμό του κόστους του Α.Τ. 9 η δαπάνη των απαραίτητων μικροϋλικών έχει υποεκτιμηθεί (30,00€ για 500,00μ κράσπεδα), καθώς πρόκειται για σκυρόδεμα C8/10 και τσιμεντοκονία, και τα οποία υπολογίζονται τουλάχιστον 3€/μ, ήτοι $3 \times 500 = 1.500,00\text{€}$. Επίσης 5 ανειδίκευτοι εργάτες χωρίς καθόλου εμπειρία δεν μπορούν να τοποθετήσουν 200μ κράσπεδα σε 8 ώρες, αλλά περίπου 100, με συνέπεια να απαιτούνται 5 ημέρες για την ολοκλήρωση της εργασίας και να αυξάνεται το κόστος κατά $2 \text{ ημέρες} \times 179,00\text{€} = 358,00\text{€}$. Άρα το επιπλέον κόστος υπολογίζεται σε $(1.500,00\text{€} - 30,00\text{€}) + 358,00\text{€} = 1.828,00\text{€}$ και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας.» (σελ. 23 λόγος 7 της προσφυγής). Περαιτέρω καθόσον αφορά στην αιτιολόγηση της προσφοράς της τρίτης παρεμβαίνουσας, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι είναι απορριπτέα διότι « 4. Στον υπολογισμό του κόστους του Α.Τ. 9 δεν έχει υπολογισθεί η δαπάνη της τσιμεντοκονίας, η οποία υπολογίζεται τουλάχιστον 2€/μ, ήτοι $2 \times 500 = 1.000,00\text{€}$. Επίσης δεν έχει υπολογισθεί η δαπάνη χρήσης ενός βοηθητικού μηχανήματος με ημερήσιο κόστος 125€, που κρίνεται απαραίτητο, καθώς επίσης και 2 ανειδίκευτοι εργάτες χωρίς καθόλου εμπειρία δεν μπορούν να τοποθετήσουν 150μ κράσπεδα σε 8 ώρες, αλλά περίπου 50, με συνέπεια να απαιτούνται 10 ημέρες για την ολοκλήρωση της εργασίας. Το συνολικό κόστος ισούται με : $10 \text{ ημ} \times (125\text{€} + 25,64\text{€} + 24,42\text{€}) = 1.750,60\text{€}$. Άρα το επιπλέον κόστος υπολογίζεται σε $(1.750,60\text{€} - 200,21\text{€}) + 1.000,00\text{€} = 2.550,39\text{€}$ και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας.» (σελ. 29 λόγος 4 της προσφυγής). Επειδή σύμφωνα με την *Εισήγηση* «Όσον αφορά στον ισχυρισμό της υποεκτίμησης κόστους υλικών, δεν τεκμηριώνεται επαρκώς -ήτοι υπολογιστικά- από την προσφεύγουσα. Όσον αφορά στον ισχυρισμό της υποεκτίμησης του αριθμού προσωπικού εκ

μέρους της, η προσφυγή στο συγκεκριμένο σημείο δε διαφαίνεται να ευσταθεί καθώς ερείδεται στο ότι θα απασχοληθούν πέντε ανειδίκευτοι εργάτες χωρίς καθόλου εμπειρία, ενώ εκ της ανάλυσης κόστους της προκύπτει ότι θα απασχοληθούν τρεις εργάτες και δύο τεχνίτες. Όσον αφορά στον ισχυρισμό της υποεκτίμησης του αριθμού προσωπικού εκ μέρους της, η προσφυγή στο συγκεκριμένο σημείο δε διαφαίνεται να ευσταθεί καθώς ερείδεται στο ότι «2 ανειδίκευτοι εργάτες χωρίς καθόλου εμπειρία δεν μπορούν να τοποθετήσουν 150μ κράσπεδα σε 8 ώρες, αλλά περίπου 50, με συνέπεια να απαιτούνται 10 ημέρες για την ολοκλήρωση της εργασίας», ενώ εκ των σχετικών από 08.08.2022 διευκρινήσεων που παρείχε η στην επιτροπή διαγωνισμού προκύπτει ότι έγινε διόρθωση του εν λόγω υπολογισμού σε δύο τεχνίτες και δύο εργάτες, με αντίστοιχο υπολογισμό του πρόσθετου κόστους.» Όμως, οι εξεταζόμενοι λόγοι της προσφυγής πρέπει να απορριφθούν ως αόριστοι ανυποστήρικτοι, αναπόδεικτοι και ως επί εσφαλμένης προϋπόθεσης στηριζόμενοι, επειδή -ως αναφέρεται στην Εισήγηση- ούτε προκύπτει για ποιόν συγκεκριμένο λόγο και επί τη βάσει ποιών συγκεκριμένων στοιχείων η προσφεύγουσα κοστολογεί τα υλικά, ενώ πλανάται περί τον αριθμό του κοστολογηθέντος αριθμού εργαζομένων της δεύτερης και τρίτης παρεμβαίνουσας. Για τον λόγο αυτό οι εξεταζόμενοι ισχυρισμοί πρέπει να απορριφθούν ως αόριστοι ανυποστήρικτοι και επί εσφαλμένης προϋπόθεσης στηριζόμενοι, δεν συντρέχει περίπτωση υποχρέωσης της αναθέτουσας αρχής όπως απαντήσει σε αυτούς, ούτε συντρέχει περίπτωση ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης για τους λόγους αυτούς.

Αντίθετα όμως ο ισχυρισμός περί του κόστους μηχανήματος της τρίτης παρεμβαίνουσας είναι ορισμένος και οφείλεται απαντηθεί από την αναθέτουσα αρχή για τους ίδιους λόγους που αναφέρονται στις παραπάνω σκέψεις (βλ. σκέψη 34 in fine δύο τελευταία εδάφια), αναπεμπόμενης της υπόθεσης στην αναθέτουσα αρχή για τον λόγο αυτό.

37. Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έσφαλλε η προσβαλλόμενη απόφαση που αποδέχτηκε την προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας και τις εξηγήσεις διότι « 8. Στον υπολογισμό του κόστους των Α.Τ. 12, 14 η προσφορά του σκυροδέματος δεν περιλαμβάνει τη μεταφορά στο έργο, η οποία εκτιμάται 6,00€/τον, σύμφωνα και με τις προσφορές των άλλων

οικονομικών φορέων. Η προσφέρουσα εταιρία δεν απόδειξε ότι η κατατεθειμένη προσφορά περιλαμβάνει και τη μεταφορά, αν και κλήθηκε σχετικά με διευκρινιστική ερώτηση. Άρα το επιπλέον κόστος υπολογίζεται σε $(700,00+315,00)\mu 3 * 7,00\text{€} = 7.105,00\text{€}$ και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας» (σελ. 23 λόγος 8 της προσφυγής). Επειδή σύμφωνα με την Εισήγηση « Ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας έγκειται στο ότι κατά τον υπολογισμό των εν λόγω άρθρων εκ της δεν συμπεριλαμβάνεται η δαπάνη μεταφοράς αυτών στο έργο. Εκ της αρχικής αιτιολόγησης της προκύπτει ότι έχει κατατεθεί προσφορά από εταιρεία παραγωγής σκυροδέματος στην οποία υπάρχει η αναφορά «Η εταιρεία μας είναι σε θέση να σας προμηθεύσει στο έργο σας πιστοποιημένο σκυρόδεμά», χωρίς να διευκρινίζεται ρητώς αν αυτή περιλαμβάνεται στην προσφερόμενη τιμή, ενώ η παρείχε συμπληρωματικές διευκρινήσεις με το από 08.08.2022 έγγραφό της, στο οποίο αναφέρεται ότι «[...] από την ίδια την κατατεθειμένη προσφορά της προκύπτει ότι η μεταφορά στο τόπο του έργου περιλαμβάνεται στην τιμή. Σε διαφορετική περίπτωση, θα έπρεπε να αναφέρεται ρητά είτε η επιβάρυνση της τιμής ειδικά για την μεταφορά του σκυροδέματος στο έργο, είτε να καταστεί σαφές ότι το προϊόν είναι παραδοτέο στο εργοστάσιο παραγωγής του σε δικής μας μίσθωσης μηχανήμα. Η απόσταση του εργοστασίου παραγωγής από το τόπο του έργου ανέρχεται σε περίπου 19-20 χλμ ανάλογα με το σημείο κατασκευών. Σε κάθε περίπτωση η εταιρεία έστειλε ορθή επανάληψη την προσφορά της με αναγραφή ότι στην τιμή πώλησης περιλαμβάνεται η μεταφορά στο έργο. Επισυνάπτεται σχετικός χάρτης (Συνημμένο 2)», χωρίς όμως να επισυνάπτει προς απόδειξη των λεγόμενων της την ορθή επανάληψη της προσφοράς της εταιρείας παραγωγής σκυροδέματος.» Ο εξεταζόμενος λόγος της προσφυγής είναι ορισμένος και η αναθέτουσα αρχή όφειλε να είχε αιτιολογήσει ειδικά ίδια πχ -αλλά όχι περιοριστικά- για ποιόν λόγο αποδέχτηκε την εξήγηση της συγκεκριμένης δαπάνης των μεταφορικών της δεύτερης παρεμβαίνουσας, παρότι δεν προσκομίστηκε το σχετικό αποδεικτικό στοιχείο, ή εάν άλλως στηρίχτηκε σε διαφορετικά στοιχεία και δεδομένα και ποια ήταν αυτά. Δηλαδή όφειλε η αναθέτουσα αρχή να απαντήσει εάν οι ειδικές και συγκεκριμένες αιτιάσεις της προσφυγής αξιολογούνται ως αποδεκτές ή απορριπτέες και για ποιόν λόγο. Σύμφωνα δε με την παγία επί του θέματος

νομολογία Η απάντηση αυτή πρέπει να είναι νομίμως αιτιολογημένη, η δε νομιμότητα και επάρκεια της σχετικής αιτιολογίας αποτελεί αντικείμενο ελέγχου από την ΑΕΠΠ, εφόσον ασκηθεί προδικαστική προσφυγή ενώπιον αυτής, και εν τέλει από το αρμόδιο δικαστήριο (σκέψη 19) Συνεπώς για τον λόγο αυτό πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που έκανε αποδεκτές τις επίμαχες αιτιολογήσεις της προσφοράς και την επίμαχη προσφορά και η υπόθεση να αναπεμφθεί στην αναθέτουσα αρχή προκειμένου πρωτογενώς να συμπληρώσει την αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης ως προς τον εξεταζόμενο λόγο.

38. Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έσφαλλε η προσβαλλόμενη απόφαση που αποδέχτηκε την προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας και τις χορηγηθείσες αιτιολογήσεις διότι « 9. Στον υπολογισμό του κόστους των Α.Τ. 21, 22, 23, 24 η δαπάνη των απαραίτητων υλικών έχει υποεκτιμηθεί (1,00€/τεμ), καθώς σε αυτά περιλαμβάνονται το σκυρόδεμα, το θραυστό υλικό λατομείου και τα υλικά αποκατάστασης του πεζοδρομίου, κλπ, τα οποία υπολογίζονται συνολικά σε 10€/τεμ. τουλάχιστον, ήτοι $10\text{€} \times 180\text{τεμ} = 1.800,00\text{€}$. Επίσης 2 ανειδίκευτοι εργάτες χωρίς καθόλου εμπειρία δεν μπορούν να τοποθετήσουν ή να επισκευάσουν 10τεμ φρεατίων υδροσυλλογής ή παροχής ύδρευσης σε 8 ώρες, αλλά απαιτούνται τουλάχιστον 4, με συνέπεια να αυξάνεται το κόστος κατά $2\text{εργ} \times 25,00\text{€} \times 18\text{ημ} = 900,00\text{€}$. Άρα το επιπλέον κόστος υπολογίζεται σε $(1.800,00\text{€} - 180,00\text{€}) + 900,00\text{€} = 2.520,00\text{€}$ και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας.» (σελ. 24 λόγος 9 της προσφυγής). Επειδή σύμφωνα με την Εισήγηση «Όσον αφορά στον ισχυρισμό της υποεκτίμησης κόστους υλικών, δεν τεκμηριώνεται επαρκώς -ήτοι υπολογιστικά- από την προσφεύγουσα. Όσον αφορά στον ισχυρισμό της υποεκτίμησης του αριθμού προσωπικού για τις εργασίες μικρών επεμβάσεων σε φρεάτια υδροσυλλογής, παροχής ύδρευση και για αποκατάσταση διαρροών σύνδεσης υδροδότησης εκ μέρους της, η προσφυγή στο συγκεκριμένο σημείο, λαμβανομένης υπόψη της παρέμβασης της σύμφωνα με την οποία «στην αιτιολόγησή μας ομαδοποιήσαμε κάποιες ομοειδείς εργασίες και κάναμε μια κατά το δυνατόν λεπτομερή προσέγγιση, χρεώσαμε δυο εργάτες, ένα φορτηγάκι με τον οδηγό του ο οποίος είναι και αυτός μέρος του συνεργείου, και υπολογίσαμε κάποια μικροϋλικά (τσιμέντα,

άμμο, ανταλλακτικά) κατά προσέγγιση» δεν τεκμηριώνεται επαρκώς από την προσφεύγουσα.» Συνεπώς οι εξεταζόμενοι λόγοι της προσφυγής πρέπει να απορριφθούν ως αναπόδεικτοι και ως επί εσφαλμένης προϋπόθεσης στηριζόμενοι, επειδή -ως αναφέρεται στην *Εισήγηση*- ούτε προκύπτει για ποιόν συγκεκριμένο λόγο και επί τη βάση ποιών συγκεκριμένων στοιχείων η προσφεύγουσα κοστολογεί τα επίμαχα υλικά και μάλιστα σε 10πλάσια αξία από την προσφερόμενη, ενώ πλανάται περί τον αριθμό του κοστολογηθέντος αριθμού εργαζομένων της δεύτερης παρεμβαίνουσας που είναι τρεις και όχι δύο ως εκλαμβάνει. Για τον λόγο αυτό οι εξεταζόμενοι ισχυρισμοί πρέπει να απορριφθούν ως αόριστοι ανυποστήρικτοι αναπόδεικτοι και επί εσφαλμένης προϋπόθεσης στηριζόμενοι, δεν συντρέχει δε περίπτωση υποχρέωσης της αναθέτουσας αρχής όπως απαντήσει σε αυτούς, ούτε συντρέχει περίπτωση ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης για τους λόγους αυτούς.

39. Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έσφαλλε η προσβαλλόμενη απόφαση που αποδέχτηκε την προσφορά της δεύτερης παρεμβαίνουσας και τις εξηγήσεις διότι « Στον υπολογισμό του κόστους των Α.Τ. 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37 έχει εκτιμηθεί ότι τα χρησιμοποιούμενα μεταφορικά μέσα ολοκληρώνουν τον κύκλο εργασίας τους σε 1 ώρα και 35 λεπτά. Η ως άνω εκτίμηση κρίνεται ανέφικτη καθώς η απόσταση του έργου από το συγκρότημα παραγωγής (22χλμ) καλύπτεται σε τουλάχιστον 35-40 λεπτά κατά τις πρωινές ώρες και όχι σε 30 λεπτά, που υπολογίζει η προσφέρουσα. Σύμφωνα με το συνημμένο απόσπασμα χάρτη google η συγκεκριμένη απόσταση καλύπτεται σε 31 λεπτά, αυτό όμως αφορά Ι.Χ. αυτοκίνητο και όχι φορτηγό, το οποίο είναι πλήρως φορτωμένο με υλικό. Επίσης οι κυκλοφοριακές συνθήκες στις περιοχές της συγκεκριμένης διαδρομής ... - ... κατά τις πρωινές ώρες είναι ιδιαίτερα δύσκολες. Επομένως κάθε φορτηγό χρειάζεται τουλάχιστον 1 ώρα και 50 λεπτά για μια πλήρη διαδρομή και ολοκληρώνει 4 δρομολόγια σε διάστημα 8 ωρών και όχι 5, όπως υποστηρίζεται, και για την κάλυψη των 30 δρομολογίων ημερησίως απαιτούνται $30/4=8$ φορτηγά και όχι 6. Το κόστος του φορτηγού είναι 81,65€ για τον οδηγό, $50\chi\lambda\mu*4\kappa\acute{\upsilon}\kappa\lambda\omicron\upsilon\varsigma*0,40\lambda\tau/\chi\lambda\mu*1,54\epsilon/\lambda\tau=123,20\epsilon$ για το πετρέλαιο, $123,20\epsilon*10\%=12,32\epsilon$ για τη συντήρηση, 3,66€ για την απόσβεση και συνολικά : $81,65+123,20+12,32+3,66\epsilon=220,83\epsilon$. Το επιπλέον κόστος υπολογίζεται σε 8φορτηγά X 220,83€ X 42 ημέρες – 6φορτ X

255,00€ X 42 ημ. = 9.938,88€. Επίσης το μεταφορικό κόστος των αδρανών υλικών έχει υποεκτιμηθεί. Συγκεκριμένα η μέση απόσταση του λατομείου από το συγκρότημα παραγωγής καλύπτεται σε τουλάχιστον 40 λεπτά κατά τις πρωινές ώρες και όχι σε 22 λεπτά, που υπολογίζει η προσφέρουσα. Όπως φαίνεται στο συνημμένο απόσπασμα χάρτη google η συγκεκριμένη απόσταση καλύπτεται σε 34 λεπτά, αυτό όμως αφορά Ι.Χ. αυτοκίνητο. Εννοείται ότι το φορτηγό, το οποίο είναι πλήρως φορτωμένο με υλικό χρειάζεται παραπάνω. Επομένως κάθε φορτηγό χρειάζεται τουλάχιστον 1 ώρα και 35 λεπτά για μια πλήρη διαδρομή και ολοκληρώνει 5 δρομολόγια σε διάστημα 8 ωρών και όχι 8, όπως υποστηρίζεται. Το κόστος του φορτηγού είναι 81,65€ για τον οδηγό, $34\chi\lambda\mu * 5\kappa\acute{\upsilon}\kappa\lambda\omicron\upsilon\varsigma * 0,40\lambda\tau/\chi\lambda\mu * 1,54\epsilon/\lambda\tau = 104,72\epsilon$ για το πετρέλαιο, $104,72\epsilon * 10\% = 10,47\epsilon$ για τη συντήρηση, 3,66€ για την απόσβεση και συνολικά : $81,65 + 104,72 + 10,47 + 3,66\epsilon = 200,50\epsilon$. Το φορτίο που μεταφέρει είναι $5 * 23,53\tau\omicron\nu = 117,65\tau\omicron\nu$ και άρα το κόστος ισούται με $200,50\epsilon / 117,65\tau\omicron\nu = 1,70\epsilon/\tau\omicron\nu$. Το κόστος της συγκολλητικής επάλειψης (0,34€) έχει υποεκτιμηθεί και η προσφέρουσα εταιρία δεν απόδειξε την προσφορά της εταιρίας ..., αν και κλήθηκε σχετικά, ενώ σε σχετικό παραστατικό που κατέθεσε (τιμολόγιο πώλησης 689/31-10-21) αναφέρεται ως τιμή πώλησης του συγκεκριμένου υλικού 0,85€. Η αποδεκτή τιμή, σύμφωνα και με τις προσφορές των άλλων οικονομικών φορέων είναι τουλάχιστον 0,48€/χλγ. Η επιβάρυνση που προκύπτει είναι $(0,48 - 0,34) * 104.000,00\chi\lambda\gamma = 14.560,00\epsilon$. Επίσης το κόστος της ανακύκλωσης (0,10€) έχει υποεκτιμηθεί και η προσφέρουσα εταιρία δεν το απόδειξε, αν και κλήθηκε σχετικά. Η αποδεκτή τιμή, σύμφωνα και με τις προσφορές των άλλων οικονομικών φορέων είναι τουλάχιστον 2,00€. Το ίδιο ισχύει και για το κόστος του φασόν (6,00€), το οποίο ούτε αυτό αποδείχθηκε, αν και ζητήθηκε. Η προσφέρουσα προς απόδειξη του κόστους του φασόν αναφέρει ότι στο κατατεθειμένο τιμολόγιο πώλησης (689/31-10- 21) προκύπτει τιμή πώλησης 4,90€ για την ΑΚΤΩΡ ΑΤΕ και επομένως είναι λογική η προσφορά για το συγκεκριμένο έργο (6,00€). Σε άλλο όμως κατατεθειμένο τιμολόγιο πώλησης (60/2-2-22), το οποίο όμως είναι πιο πρόσφατο και πιο κοντά στην ημερομηνία δημοπράτησης του έργου προκύπτει τιμή πώλησης 15,00€ για την (χωρίς το εμπορικό κέρδος, αφού πρόκειται για εταιρία ιδίων συμφερόντων). Ακόμα και αν υποθέσουμε ότι στη τιμή αυτή (15,00€)

περιλαμβάνονται και τα αδρανή, το κόστος του φασόν είναι τουλάχιστον 10,00€, αφού τα αδρανή υπολογίζονται από τη προσφέρουσα στην αιτιολόγησή της από 3,94€ ως 4,74€, αναλόγως του υλικού. Επομένως εύλογα λαμβάνεται υπόψη το πιο πρόσφατο τιμολόγιο ως πιο αντιπροσωπευτικό της τιμής πώλησης και υπολογίζει βάσει αυτού το συγκεκριμένο κόστος. Επίσης η προσφέρουσα χρησιμοποιεί ως τιμή ασφάλτου της τιμή της προηγούμενης ημέρας του διαγωνισμού (641,73€) αντί της ορθής τιμής (645,58€) της ημέρας του διαγωνισμού. Ο ορθός υπολογισμός του κόστους του ΑΣ 31,5 ισούται με : Φασόν (με αδρανή) =15,00€, Ασφαλτος : $3,50\% \cdot (645,58\text{€} + 7,00\text{€}) = 22,84\text{€}$ και συνολικά $15,00 + 22,84 = 37,84\text{€/τον}$ $\times 15.000,00\text{τον} = 567.600,00\text{€}$. Άρα το επιπλέον κόστος υπολογίζεται σε $567.600,00\text{€} - 501.517,58\text{€} = 66.082,42\text{€}$. Ο υπολογισμός του κόστους του ΑΣ 20 ισούται με: Φασόν (με αδρανή) =15,00€, Ασφαλτος : $3,8\% \cdot (645,58\text{€} + 7,00\text{€}) = 24,80\text{€}$ και συνολικά $15,00 + 24,80 = 39,80\text{€/τον}$ $\times 13.128,50\text{τον} = 522.514,30\text{€}$. Άρα το επιπλέον κόστος υπολογίζεται σε : $522.514,30\text{€} - 474.327,95\text{€} = 48.186,35\text{€}$. Το κόστος του αντιολισθηρού ασφαλομίγματος δεν αποδείχθηκε από την προσφέρουσα εταιρία, αν και κλήθηκε σχετικά. Η προσφέρουσα προς απόδειξη του εν λόγω κόστους ισχυρίστηκε ότι στο κατατεθειμένο τιμολόγιο πώλησης (60/2-2-22), στη τιμή πώλησης (15,00€) περιλαμβάνεται και η προμήθεια της σκωρίας. Ο ισχυρισμός όμως αυτός δεν ευσταθεί διότι στο συγκεκριμένο τιμολόγιο αναφέρεται και ως τιμή του ΑΣ12,5 τα 15,00€, ενώ είναι αποδεκτό από όλους ότι η τιμή του αντιολισθηρού είναι μεγαλύτερη της τιμής του απλού ασφαλομίγματος, για το λόγο ότι το κόστος της σκωρίας (16,10€/τον από προσφορά που κατέθεσε η «... ..») είναι πολύ μεγαλύτερο των αδρανών (άμμος, χαλίκι, γαρμπίλι), που χρησιμοποιούνται στη σύνθεση του ΑΣ12,5. Ως εκ τούτου είναι προφανές ότι στην εν λόγω τιμή δεν συμπεριλαμβάνεται το κόστος της σκωρίας. Ο ορθός υπολογισμός ισούται με : Φασόν (με αδρανή χωρίς σκωρία) =15,00€, Ψηφίδα σκωρίας (από προσφορά άλλου διαγωνιζόμενου): $50,0\% \cdot (16,10\text{€} + 1,70\text{€}) = 8,90\text{€}$, Ασφαλτος: $4,40\% \cdot (645,58\text{€} + 7,00\text{€}) = 28,71\text{€}$, και συνολικά $15,00 + 8,90 + 28,71 = 52,61\text{€/τον}$ $\times 2.094,40\text{τον} = 110.186,38\text{€}$. Άρα το επιπλέον κόστος υπολογίζεται σε : $110.186,38\text{€} - 91.198,80\text{€} = 18.987,58\text{€}$.» (σελ. 24-26, λόγος 10 της προσφυγής). Επειδή ο εξεταζόμενος λόγος της προσφυγής είναι ορισμένος

και η αναθέτουσα αρχή όφειλε να είχε απαντήσει ειδικά ίδια πχ -αλλά όχι περιοριστικά- για ποιόν λόγο αποδέχτηκε τις εξηγήσεις σε σχέση με α) τη δαπάνη των φορητών με αναφορά στον κύκλο εργασίας τους, και κατόπιν αυτών ποια εκτίμηση της απόδοσης του συνεργείου αποδέχτηκε τεκμηριωμένα β) το μεταφορικό κόστος των αδρανών υλικών, γ) το κόστος της συγκολλητικής επάλειψης ΚΕ – 1, όπου παρότι στις εξηγήσεις αναφέρεται τιμή 0,85 ευρώ το κιλό, όμως η δεύτερη παρεμβαίνουσα χρησιμοποίησε τιμή 0,35 ευρώ/κιλό στη προσφορά της, δ) το κόστος του τρίμματος για το οποίο δεν προσκομίστηκε το σχετικό αποδεικτικό στοιχείο της τιμής των 0,10 ευρώ/τον, ε) το κόστος του φασόν για το οποίο όπως αναφέρεται στην Εισήγηση «στα τιμολόγια αριθμ. 689/31.10.2021 και 847/30.11.2021 (είναι τιμολόγια άλλης εταιρείας) που συμπεριέλαβε η ... κατά την αρχική αιτιολόγηση της προσφοράς της υπάρχει τιμή με την ένδειξη ΕΤΕΠ 20 και ΕΤΕΠ 31.5 με τιμή μονάδας 4,90€/τον, ενώ όπως ισχυρίζεται και η προσφεύγουσα, στο τιμολόγιο με αριθμ. 60/02.02.2022 (τιμολόγιο προς) η τιμή εμφανίζεται ίση προς 15€/τον. Σύμφωνα δε με την παρέμβαση της ... επί του συγκεκριμένου θέματος «Κάθε τιμή πώλησης σε διαφορετικό χρόνο και σε διαφορετικό πελάτη δεν περιλαμβάνει πάντα τα ίδια υλικά, και σίγουρα δεν αποτυπώνει την ίδια συμφωνία ως προς τα κόστη και το περιθώριο κέρδους.» Εν προκειμένω, η δεν διαφαίνεται να καταφέρνει να αποδείξει την ιδιωτική της συμφωνία με την επιλεγόμενη εξ αυτής εταιρεία, καθώς προς απόδειξη χρησιμοποιεί τιμολόγια που απευθύνονται σε άλλη εταιρεία και ως εκ τούτου αντικρούει τον ως άνω ισχυρισμό της ίδιας». Συνεπώς δεν προκύπτει σε ποια ακριβώς στοιχεία στηρίχτηκε η αναθέτουσα αρχή που αποδέχτηκε τις εξηγήσεις, στ) τον υπολογισμό της τιμής της ασφάλτου και δη εάν ευσταθεί ο ισχυρισμός της προσφυγής ότι έπρεπε να ληφθεί υπ' όψιν τιμή μεταγενέστερη της χρονικής στιγμής της προσφοράς, ζ) το κόστος της σκωρίας για το οποίο η δεύτερη παρεμβαίνουσα δεν προσκόμισε στοιχεία για τους υπολογισμούς της τιμής, και συνεπώς η αναθέτουσα αρχή όφειλε να απαντήσει εάν συνήγαγε άλλως πως την εν λόγω τιμή και σε ποια στοιχεία στηρίχτηκε η) την πιστοποίηση των ασφαλομιγμάτων και συνεπώς της καταλληλότητας του υλικού. Δηλαδή όφειλε η αναθέτουσα αρχή να απαντήσει εάν οι ειδικές και συγκεκριμένες αιτιάσεις της προσφυγής αξιολογούνται ως αποδεκτές ή απορριπτέες και για ποιόν

λόγο. Σύμφωνα δε με την παγία επί του θέματος νομολογία *Η απάντηση αυτή πρέπει να είναι νομίμως αιτιολογημένη, η δε νομιμότητα και επάρκεια της σχετικής αιτιολογίας αποτελεί αντικείμενο ελέγχου από την ΑΕΠΠ, εφόσον ασκηθεί προδικαστική προσφυγή ενώπιον αυτής, και εν τέλει από το αρμόδιο δικαστήριο* (σκέψη 19) Συνεπώς για τον λόγο αυτό πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που έκανε αποδεκτές τις επίμαχες αιτιολογήσεις της προσφοράς και την επίμαχη προσφορά και η υπόθεση να αναπεμφθεί στην αναθέτουσα αρχή προκειμένου πρωτογενώς να συμπληρώσει την αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης ως προς τον εξεταζόμενο λόγο.

40. Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έσφαλλε η προσβαλλόμενη απόφαση που αποδέχτηκε την προσφορά της τρίτης παρεμβαίνουσας και τις εξηγήσεις διότι «*Στην ανάλυση του κόστους του προσωπικού γενικής επιστασίας και διοίκησης έχει υπολογιστεί ότι οι δύο μηχανικοί του έργου θα απασχοληθούν για χρονικό διάστημα 6 μηνών, ενώ η διάρκεια του έργου είναι 12 μήνες. Επομένως η απασχόλησή τους θα πρέπει να υπολογισθεί για όλη τη διάρκεια του έργου και υπολογίζονται 6 επιπλέον μήνες απασχόλησης με συνολικό κόστος 17.155,60€. Άρα το επιπλέον κόστος ισούται με 17.155,60€ και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας.*» (σελ. 28, λόγος 2 της προσφυγής). Επειδή ο εξεταζόμενος λόγος της προσφυγής είναι ορισμένος και η αναθέτουσα αρχή όφειλε να τον είχε απαντήσει ειδικά, αξιολογώντας τον ίδια πχ -αλλά όχι περιοριστικά- τουλάχιστον σε σχέση με την διάρκεια του έργου ως ορίζεται στο άρθ. 12 της διακήρυξης. Συνεπώς ισχύουν τα αναφερόμενα στην προηγούμενη σκέψη 39 *in fine* και ο εξεταζόμενος λόγος πρέπει να αναπεμφθεί στην αναθέτουσα αρχή.

41. Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έσφαλλε η προσβαλλόμενη απόφαση που αποδέχτηκε την προσφορά της τρίτης παρεμβαίνουσας και τις εξηγήσεις διότι «*2. Στον υπολογισμό του κόστους των Α.Τ. 1 και Α.Τ.2 έχει θεωρηθεί χωρίς κανένα λόγο και σε αντίθεση με τη μελέτη του έργου ότι τα προϊόντα εκσκαφής θα μεταφερθούν στη χωματερή και όχι σε μονάδα ανακύκλωσης υλικών. Η δαπάνη μεταφοράς στη χωματερή είναι 2.000,00€/500μ³=4,00€/μ³ ενώ η αντίστοιχη στη μονάδα ανακύκλωσης είναι 500,00€/100,00μ³=5,00€/μ³. Άρα το επιπλέον κόστος υπολογίζεται σε*

1,00€/μ3* (500+400)μ3 = 900,00€ και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας... » (σελ. 29 λόγος 3), και «6. Στον υπολογισμό του κόστους του Α.Τ. 32 το κόστος προμήθειας του υλικού (360,00€/τον) είναι υποεκτιμημένο. Ο προσφέρων, αν και κλήθηκε σχετικά, δεν δικαιολόγησε το συγκεκριμένο κόστος. Από στοιχεία των άλλων αιτιολογήσεων το συγκεκριμένο κόστος εκτιμάται τουλάχιστον 480,00€/τόνο. Άρα το επιπλέον κόστος υπολογίζεται σε 4,00τον Χ (480,00€-360,00€) = 480,00€ και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας.» (σελ. 29-30 λόγος 6 της προσφυγής). Επειδή οι εξεταζόμενοι λόγοι της προσφυγής είναι ορισμένοι και η αναθέτουσα αρχή όφειλε να τους είχε απαντήσει ειδικά, αξιολογώντας ίδια πχ -αλλά όχι περιοριστικά- i) τον πρώτο λόγο τουλάχιστον σε σχέση με τα οριζόμενα στο άρθ. ΑΤ.1, ΑΤ.2 τα οριζόμενα στο άρθ. 30 του ν. 4819/2021 και στην απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων ρητά αναφερόμενη στις ισχύουσες προβλέψεις περί της διαχείρισης των προϊόντων εκσκαφής, και ii) παραθέτοντας εν σχέσει με τον δεύτερο λόγο σε ποια στοιχεία και δεδομένα των εξηγήσεων στηρίχτηκε. Συνεπώς ισχύουν τα αναφερόμενα στην προηγούμενη σκέψη 39 in fine και ο εξεταζόμενος λόγος πρέπει να αναπεμφθεί στην αναθέτουσα αρχή.

42. Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έσφαλλε η προσβαλλόμενη απόφαση που αποδέχτηκε την προσφορά της τρίτης παρεμβαίνουσας και τις εξηγήσεις διότι « 8. Στον υπολογισμό του κόστους του Α.Τ. 34 η τιμή της ασφάλτου της ημέρας διεξαγωγής της δημοπρασίας είναι 645,58€ και με αυτή τη τιμή πρέπει να γίνει ο υπολογισμός του αντίστοιχου κόστους. Η μεταφορά της ασφάλτου κοστίζει 15,00€/τον. Ο ορθός υπολογισμός είναι : $570,00\text{τον} \times (645,58 + 15,00)\text{€/τον} = 376.530,60\text{€}$, ήτοι $376.530,60\text{€} - 371.486,10\text{€} = 5.044,50\text{€}$ επιπλέον. Επίσης το κόστος ανάμειξης των αδρανών (4,00€/τον) είναι υποεκτιμημένο. Ο προσφέρων, αν και κλήθηκε σχετικά, δεν δικαιολόγησε το συγκεκριμένο κόστος. Από στοιχεία των άλλων αιτιολογήσεων το συγκεκριμένο κόστος εκτιμάται τουλάχιστον 7,00€/τον, χωρίς καθόλου εμπορικό κέρδος. Η διαφορά που προκύπτει είναι $15.000\text{τον} \times 3,00\text{€/τον} = 45.000,00\text{€}$. Άρα το επιπλέον κόστος υπολογίζεται σε $5.044,50\text{€} + 45.000,00\text{€} = 50.044,50\text{€}$ και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας. 9. Στον υπολογισμό του κόστους του Α.Τ. 35 ο ορθός υπολογισμός της δαπάνης ασφάλτου είναι : $475,60\text{τον} \times (645,58 + 15,00)\text{€/τον} = 314.171,85\text{€}$,

ήτοι $314.171,85\text{€} - 309.962,79\text{€} = 4.209,06\text{€}$ επιπλέον. Επίσης το απαιτούμενο συνεργείο διάστρωσης αποτελείται από δύο οδοστρωτήρες και όχι έναν. Το επιπλέον κόστος ισούται με : $29\text{ημ} * 129,17\text{€} = 3.745,93\text{€}$. Το επιπλέον κόστος ανάμειξης των αδρανών, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στο Α.Τ. 34 είναι $11.600\text{τον} * 3,00\text{€/τον} = 34.800,00\text{€}$. Επίσης το κόστος προμήθειας του υλικού ΚΕ-1 ($360,00\text{€/τον}$) είναι υποεκτιμημένο, όπως αναφέραμε και στο Α.Τ. 32. Άρα το επιπλέον κόστος υπολογίζεται σε $50,00\text{τον} \times (480,00\text{€} - 360,00\text{€}) = 6.000,00\text{€}$. Άρα το επιπλέον κόστος υπολογίζεται σε $4.209,06\text{€} + 3.745,93\text{€} + 34.800,00\text{€} + 6.000,00\text{€} = 48.754,99\text{€}$ και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας 10. Στον υπολογισμό του κόστους του Α.Τ. 36 ο ορθός υπολογισμός της δαπάνης ασφάλτου είναι : $47,56\text{τον} * (645,58 + 15,00)\text{€/τον} = 31.417,18\text{€}$, ήτοι $31.417,18\text{€} - 30.996,28\text{€} = 420,90\text{€}$ επιπλέον. Το κόστος του δεύτερου οδοστρωτήρα ισούται με : $3\text{ημ} * 129,17\text{€} = 387,51\text{€}$. Το επιπλέον κόστος ανάμειξης των αδρανών, σύμφωνα με τα αναφερόμενα στο Α.Τ. 34 είναι $1.160\text{τον} * 3,00\text{€/τον} = 3.480,00\text{€}$. Άρα το επιπλέον κόστος υπολογίζεται σε $420,90\text{€} + 387,51\text{€} + 3.480,00\text{€} = 4.288,41\text{€}$ και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας. 11. Στον υπολογισμό του κόστους του Α.Τ. 37 ο ορθός υπολογισμός της δαπάνης ασφάλτου είναι : $95,90\text{τον} * (645,58 + 15,00)\text{€/τον} = 63.349,62\text{€}$, ήτοι $63.349,62\text{€} - 62.501,43\text{€} = 848,19\text{€}$ επιπλέον. Το κόστος του δεύτερου οδοστρωτήρα ισούται με : $6\text{ημ} * 129,17\text{€} = 775,02\text{€}$. Το επιπλέον κόστος ανάμειξης των αδρανών, καθώς πρέπει να λάβουμε υπόψη μας και τη προμήθεια της σκωρίας, που είναι ακριβό υλικό είναι τουλάχιστον $3,00\text{€}$, ήτοι συνολικά $2.084,80\text{τον} * 3,00\text{€/τον} = 6.254,40\text{€}$. Επίσης έχει εκτιμηθεί ότι τα χρησιμοποιούμενα μεταφορικά μέσα για τη μεταφορά των αδρανών ολοκληρώνουν τον κύκλο εργασίας τους σε 60 λεπτά. Η ως άνω εκτίμηση κρίνεται ανέφικτη καθώς η απόσταση του έργου από το λατομείο ... (31χλμ), καλύπτεται σε τουλάχιστον 55 λεπτά κατά τις πρωινές ώρες και όχι 25 λεπτά, όπως υπολογίζει η προσφέρουσα. Όπως φαίνεται από το συνημμένο απόσπασμα χάρτη google η συγκεκριμένη απόσταση καλύπτεται σε 50 λεπτά από Ι.Χ. αυτοκίνητο και άρα το φορτηγό, το οποίο είναι πλήρως φορτωμένο με υλικό θα χρειαστεί παραπάνω χρόνο. Επομένως κάθε φορτηγό χρειάζεται τουλάχιστον 120 λεπτά για ένα πλήρη δρομολόγιο και ολοκληρώνει 4 δρομολόγια σε διάστημα 8 ωρών και όχι 8, όπως υποστηρίζεται. Άρα κάθε

φορτηγό μεταφέρει καθημερινά $4 \times 27,47 = 109,88$ τον και για την μεταφορά της συνολικής ποσότητας των 28.655,74 τον απαιτούνται $28.655,74 / 109,88 = 261$ ημερομίσθια, ήτοι $261 \times 270 = 70.470,00$ €. Η διαφορά στη δαπάνη ισούται με $70.470,00$ € – $29.844,80$ € = $40.625,20$ €. Επίσης έχει εκτιμηθεί ότι τα χρησιμοποιούμενα μεταφορικά μέσα για τη μεταφορά των ασφατομιγμάτων ολοκληρώνουν τον κύκλο εργασίας τους σε 86 λεπτά. Η ως άνω εκτίμηση κρίνεται ανέφικτη καθώς η απόσταση του έργου από το ασφατικό συγκρότημα του προμηθευτή στη ... (30χλμ), καλύπτεται σε τουλάχιστον 40 λεπτά κατά τις πρωινές ώρες και όχι 33 λεπτά, όπως υπολογίζει η προσφέρουσα. Όπως φαίνεται από το συνημμένο απόσπασμα χάρτη google η συγκεκριμένη απόσταση καλύπτεται σε 35 λεπτά από Ι.Χ. αυτοκίνητο και άρα το φορτηγό, το οποίο είναι πλήρως φορτωμένο με υλικό θα χρειαστεί παραπάνω χρόνο. Επομένως κάθε φορτηγό χρειάζεται τουλάχιστον 100 λεπτά για ένα πλήρη δρομολόγιο και ολοκληρώνει 4 δρομολόγια σε διάστημα 8 ωρών και όχι 5, όπως υποστηρίζεται. Άρα κάθε φορτηγό μεταφέρει καθημερινά $4 \times 27,47 = 109,88$ τον και για την μεταφορά της συνολικής ποσότητας των 29.844,80 τον απαιτούνται $29.844,80 / 109,88 = 272$ ημερομίσθια, ήτοι $272 \times 270 = 73.440,00$ €. Η διαφορά στη δαπάνη ισούται με $73.440,00$ € – $61.560,00$ € = $11.880,00$ €. Επίσης η απόδοση του συνεργείου ασφατόστρωσης (785,39 τον/ημ) κρίνεται υπερβολική. Ο προσφέρων, αν και κλήθηκε σχετικά, δεν δικαιολόγησε τη συγκεκριμένη απόδοση. Όπως είπαμε παραπάνω η συγκεκριμένη απόδοση εκτιμάται ότι δεν μπορεί να ξεπεράσει τους 450,00 τον/ημ., στην καλύτερη περίπτωση. Επομένως για την διάστρωση της συνολικής ποσότητας ασφατομίγματος του έργου, ήτοι $15.000,00 + 11.600,00 + 1.160,00 + 2.084,80 = 29.844,80$ τον απαιτούνται $29.844,80 / 450 = 67$ ημέρες και όχι 38, που υπολογίζονται. Η διαφορά που προκύπτει είναι $(67 - 38) = 29$ ημ $\times 652,29$ €/ημ = $18.916,41$ €. Άρα το επιπλέον κόστος υπολογίζεται σε $848,19$ € + $775,02$ € + $6.254,40$ € + $40.625,20$ € + $11.880,00$ € + $18.916,41$ € = $79.299,22$ € και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας. Επίσης η προσφέρουσα υποστηρίζει ότι για την κατασκευή του έργου δεν θα χρησιμοποιήσει το προσωπικό της εταιρίας του αλλά θα προσλάβει καινούριο προσωπικό (χειριστές-οδηγούς), το οποίο θα έχει την ανάλογη εμπειρία και το οποίο θα πληρώνει με τα μισά λεφτά, σύμφωνα με τα στοιχεία,

που κατέθεσε. Δεν εξασφαλίζεται όμως από πουθενά ότι η προσφέρουσα θα βρει και θα προσλάβει προσωπικό υπό αυτές τις συνθήκες, ούτε ότι θα έχει τα επιθυμητά αποτελέσματα. Ο ορθός υπολογισμός του κόστους του προσωπικού του έργου θα πρέπει να γίνει με τα στοιχεία του υπάρχοντος προσωπικού του προσφέροντος, τα οποία επιφέρουν αύξηση του ημερήσιου κόστους των μηχανημάτων – φορτηγών κατά 50,00€ ανά ημέρα. Άρα το επιπλέον κόστος υπολογίζεται σε $433 \times 50,00\text{€} = 21.650,00\text{€}$ και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας.» (σελ. 30-32 της προσφυγής λόγοι 8, 9, 10, 11). Επειδή οι εξεταζόμενοι λόγοι είναι ορισμένοι και η αναθέτουσα αρχή όφειλε να τους είχε απαντήσει ειδικά, αξιολογώντας ίδια πχ -αλλά όχι περιοριστικά- α) τουλάχιστον σε σχέση με τις τιμές της ασφάλτου εάν λαμβάνονται υπ' όψιν οι τιμές της προσφοράς ή οι τιμές του διαγωνισμού -ως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα β) εν σχέσει με το κόστος ανάμειξης η αναθέτουσα αρχή όφειλε να απαντήσει τον ορισμένο ως άνω ισχυρισμό δηλαδή εάν η τρίτη παρεμβαίνουσα προσκόμισε με τις εξηγήσεις της αποδεικτικό στοιχείο του κόστους και ποιο, δηλαδή αναφέροντας η αναθέτουσα αρχή σε ποια στοιχεία και δεδομένα των εξηγήσεων στηρίχτηκε για να αποδεχτεί την τιμή της ασφάλτου, γ) εν σχέσει με τον απαιτούμενο τρίτο οδοστρωτήρα η αναθέτουσα αρχή όφειλε τουλάχιστον -και μη περιοριστικά- να εξετάσει και να απαντήσει εάν η τρίτη παρεμβαίνουσα υπολόγισε δύο οδοστρωτήρες -ως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα- ή τρεις. Σχετικά δε με τον υπολογισμό του κόστους των οδοστρωτήρων στις όφειλε να αξιολογήσει τον εν λόγω υπολογισμό -εάν υπάρχει στις εξηγήσεις και εάν ναι να αξιολογήσει- και τις σχετικές εξηγήσεις της τρίτης παρεμβαίνουσας, και γ) σχετικά με τον φερόμενο μη συνυπολογισμό της σκωρίας στη διαμόρφωση της τελικής προσφοράς όφειλε η αναθέτουσα αρχή τουλάχιστον να απαντήσει στον ισχυρισμό αναφέροντας εάν η τρίτη παρεμβαίνουσα προσκόμισε με τις εξηγήσεις συγκεκριμένο αποδεικτικό τιμολογιακό στοιχείο, και ποιο, και εάν ναι να αξιολογήσει το τυχόν προσκομισθέν αποδεικτικό στοιχείο, δ) και σχετικά με τον προσδιορισμό του χρόνου κύκλου εργασίας των μεταφορικών μέσων, η αναθέτουσα αρχή όφειλε ίδια πχ -αλλά όχι περιοριστικά- να είχε αιτιολογήσει ειδικά ι) για ποιόν λόγο αποδέχτηκε τον εκτιμώμενο κύκλο εργασιών στην πλησόμενη προσφορά της τρίτης παρεμβαίνουσας, και ιι) σχετικά με τον

προσδιορισμό του χρόνου κύκλου εργασίας των μεταφορικών μέσων ποια ταχύτητα των μεταφορικών μέσων έλαβε υπ' όψιν και γιατί, εάν ελήφθησαν υπ' όψιν οι κυκλοφοριακές συνθήκες κατά τη διάρκεια του οχταώρου εργασίας (και η σχετική διακύμανση αυτών, αν αυτή δύναται ή όχι να αποτυπωθεί μοναδικώς από στιγμιαία πρόβλεψη που παρέχεται από χάρτες της εφαρμογής Google), των επιλεγμένων οδικών αξόνων κίνησης, των δυνατοτήτων των ιδίων των οχημάτων -όντας φορτωμένα με υλικό (δηλαδή στις διαδρομές παράδοσης υλικού)- να αναπτύξουν ταχύτητα καθώς και των σχετικών χρόνων φόρτωσης-εκφόρτωσης και αν δύναται ή όχι να προσδιοριστούν με αντικειμενικά κριτήρια (βλ. συναφή λόγο και παραπάνω στην παρ. 31 της παρούσας), ε) σχετικά με την απόδοση του συνεργείου ασφαλτόστρωσης η αναθέτουσα αρχή όφειλε να είχε απαντήσει ίδια πχ -αλλά όχι περιοριστικά- ειδικά για ποιόν λόγο αποδέχτηκε την αιτιολογία της πλησσύμενης προσφοράς σε σχέση με α) τη δαπάνη των φορτηγών με αναφορά στον κύκλο εργασίας τους, και κατόπιν αυτών β) ποια εκτίμηση της απόδοσης του συνεργείου αποδέχτηκε τεκμηριωμένα καθώς και γ) την μέγιστη αποδεκτή ποσότητα μεταφερομένου ασφαλτομίγματος (βλ συναφή λόγο και στην παρ. 30 της παρούσας). Συνεπώς, ισχύουν τα αναφερόμενα στην προηγούμενη σκέψη 39 in fine και οι εξεταζόμενοι λόγοι πρέπει να αναπεμφθούν στην αναθέτουσα αρχή. Περαιτέρω όμως είναι αόριστοι ανυποστήρικτοι αναπόδεικτοι και απορριπτέοι οι ισχυρισμοί σχετικά με τη πρόσληψη νέου προσωπικού δεδομένου ότι i) δεν προκύπτει από κανένα στοιχείο η φερόμενη αδυναμία της τρίτης παρεμβαίνουσας όπως προσλάβει νέο προσωπικό για την εκτέλεση του έργου, ii) δεν προσκομίζεται κανένα στοιχείο ώστε να δύναται παραδεκτά να αμφισβητείται ως ανεπαρκής η ποιότητα της μέλλουσας να παρασχεθεί εργασίας των νέων εργαζομένων, και iii) ούτε προκύπτει από κανένα στοιχείο για ποιόν συγκεκριμένο αντικειμενικό λόγο το επίμαχο έργο πρέπει οπωσδήποτε να εκτελεσθεί από το υπάρχον προσωπικό της τρίτης παρεμβαίνουσας και όχι από νεοπροσλαμβανόμενο, ως αορίστως ισχυρίζεται η προσφεύγουσα. Για τον λόγο αυτό οι εξεταζόμενοι ισχυρισμοί πρέπει να απορριφθούν ως αόριστοι ανυποστήρικτοι και αναπόδεικτοι, δεν συντρέχει περίπτωση υποχρέωσης της αναθέτουσας αρχής

όπως απαντήσει σε αυτούς, ούτε συντρέχει περίπτωση ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης για τους λόγους αυτούς.

43. Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έσφαλλε η προσβαλλόμενη απόφαση που αποδέχτηκε την προσφορά της και τις εξηγήσεις διότι « Ο ορθός υπολογισμός της εγγυητικής καλής εκτέλεσης του έργου γίνεται επί της αξίας του προϋπολογισμού μελέτης και όχι επί της αξίας της σύμβασης του οικονομικού φορέα, όπως υπολογίζει η «... ..». Η εν λόγω αξία είναι 4.032.258,07€ και το ποσό της εγγυητικής είναι 201.612,90€. Το σχετικό ποσό είναι $0,30\% \cdot 201.612,90\text{€} \cdot 3\text{τριμ} + 0,40\% \cdot 201.612,90 \cdot 0,30 \cdot 4\text{τριμ} = 2.782,26\text{€}$. Η διαφορά που προκύπτει είναι : $2.782,26\text{€} - 2.294,52 = 487,74\text{€}$ και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας.» (σελ. 33 λόγος 2 της προσφυγής). Επειδή ο εξεταζόμενος λόγος της προσφυγής είναι ορισμένος και η αναθέτουσα αρχή όφειλε να τον είχε απαντήσει ειδικά, αξιολογώντας τον ίδια πχ -αλλά όχι περιοριστικά- τουλάχιστον σε σχέση με τα οριζόμενα στο άρθ. 17 της διακήρυξης σύμφωνα με το οποίο το ύψος της εγγύησης καλής εκτέλεσης καθορίζεται σε ποσοστό 5% επί της εκτιμώμενης αξίας της σύμβασης, και στο άρθ. 72 του ν. 4412/2016. Συνεπώς ισχύουν τα αναφερόμενα στην προηγούμενη σκέψη 39 in fine και ο εξεταζόμενος λόγος πρέπει να αναπεμφθεί στην αναθέτουσα αρχή.

44. Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έσφαλλε η προσβαλλόμενη απόφαση που αποδέχτηκε την προσφορά της και τις εξηγήσεις διότι «4. Στον υπολογισμό του κόστους των Α.Τ. 1,2,3,4,5,6 ο ορθός υπολογισμός της ποσότητας των προϊόντων εκσκαφής προς απόρριψη είναι : $1,60 \cdot 1,35 \cdot 1500\mu 3 = 3.240,00\text{τον}$. Για τη μεταφορά τους απαιτούνται $3.240,00/100 = 33$ πλήρη δρομολόγια φορτηγών, ήτοι 3 δρομολόγια επιπλέον. Η διαφορά που προκύπτει είναι : $3\delta\rho\omicron\mu \cdot 300,00\text{€} = 900,00\text{€}$ και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας... 6. Στον υπολογισμό του κόστους των Α.Τ. 28, 29 ο ορθός υπολογισμός της ποσότητας των συγκεκριμένων υλικών είναι : $1,60 \cdot 1,35 \cdot 500\mu 3 = 1.080,00\text{τον}$. Για την αγορά τους απαιτούνται $1.080,00\text{τον} \cdot 5,00\text{€} = 5.400,00\text{€}$. Η διαφορά που προκύπτει είναι $5.400,00 - 2.960,00 = 2.440,00\text{€}$ και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας.» (σελ. 34 λόγοι 4 και 6 της προσφυγής). Σύμφωνα με την Εισήγηση «Ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας έγκειται στη χρήση συγκεκριμένων συντελεστών μετατροπής

από συμπυκνωμένο σε ασυμπύκνωτο υλικό, πλην όμως η προσφεύγουσα δεν τεκμηριώνει τους προτεινόμενους εξ αυτής συντελεστές» Για τον λόγο αυτό οι εξεταζόμενοι λόγοι πρέπει να απορριφθούν ως αόριστοι ανυποστήρικτοι και αναπόδεικτοι, δεν συντρέχει περίπτωση υποχρέωσης της αναθέτουσας αρχής όπως απαντήσει σε αυτούς, ούτε συντρέχει περίπτωση ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης για τους λόγους αυτούς.

45. Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έσφαλλε η προσβαλλόμενη απόφαση που αποδέχτηκε την προσφορά της και τις εξηγήσεις διότι « 5. Ο υπολογισμός του κόστους του Α.Τ. 11 έχει θεωρηθεί μηδενικός ενώ θα πρέπει να είναι 1.000,00€ περίπου. Άρα το επιπλέον κόστος υπολογίζεται σε 1.000,00€ και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας.» (σελ. 33 λόγος 5 της προσφυγής). Όμως, ο εξεταζόμενος λόγος της προσφυγής είναι αόριστος ανυποστήρικτος αναπόδεικτος και απορριπτός διότι δεν προκύπτει για ποιόν λόγο ο υπολογισμός από την προσφεύγουσα του αναφερόμενου κόστους για το ΑΤ 11 (Φορτοεκφορτώσεις-Μεταφορές, Μεταφορές με αυτοκίνητο δια μέσου οδών καλής βατότητας υπολογιζόμενα ανά τονοχιλιόμετρο) ανέρχεται σε 1.000 ευρώ. Συνεπώς κατά το σκέλος τούτο δεν συντρέχει περίπτωση υποχρέωσης της αναθέτουσας αρχής όπως απαντήσει στον ισχυρισμό, ούτε συντρέχει περίπτωση ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης για το λόγο αυτό. Όμως ο ισχυρισμός είναι ορισμένος κατά το σκέλος που η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η υπολόγισε μηδενικό κόστος, και ως προς τούτο η αναθέτουσα όφειλε να αξιολογήσει ειδικά τις εξηγήσεις τουλάχιστον -και μη περιοριστικά- σε σχέση i) με το συγκεκριμένο και τα λοιπά ΑΤ με κόστη φορτηγών και φορτωτών, ii) να αξιολογήσει ποια κόστη καλύπτει το επίμαχο ΑΤ 11 που δεν έχουν συμπεριληφθεί σε άλλα ΑΤ, και iii) να απαντήσει αν οι ειδικές και συγκεκριμένες αιτιάσεις της προσφυγής αξιολογούνται ως αποδεκτές ή απορριπτέες και για ποιόν λόγο. Σύμφωνα δε με την παγία επί του θέματος νομολογία *Η απάντηση αυτή πρέπει να είναι νομίμως αιτιολογημένη, η δε νομιμότητα και επάρκεια της σχετικής αιτιολογίας αποτελεί αντικείμενο ελέγχου από την ΑΕΠΠ, εφόσον ασκηθεί προδικαστική προσφυγή ενώπιον αυτής, και εν τέλει από το αρμόδιο δικαστήριο* (σκέψη 19) Συνεπώς για τον λόγο αυτό η υπόθεση πρέπει να αναπεμφθεί στην

αναθέτουσα αρχή προκειμένου πρωτογενώς να συμπληρώσει την αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης ως προς τον εξεταζόμενο λόγο.

46. Επειδή η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι έσφαλλε η προσβαλλόμενη απόφαση που αποδέχτηκε την προσφορά της ... και τις εξηγήσεις διότι «Στον υπολογισμό του κόστους των Α.Τ. 34,35,36,37 το απαιτούμενο συνεργείο διάστρωσης αποτελείται από δύο οδοστρωτήρες και όχι έναν. Το επιπλέον κόστος ισούται με : $30\text{ημ} \times 200,00\text{€} = 6.000,00\text{€}$. Επίσης η συνολική ποσότητα ασφαλτομίγματος που ενσωματώνεται στο έργο είναι : Για το Α.Τ. 34 : $15.000,00\text{τον}$, για το Α.Τ. 35 : $100.000,00\text{μ}^2 \times 0,05\text{μ}^2 \times 2,342 = 11.710\text{τον}$, για το Α.Τ. 36 : $10.000,00\text{μ}^2 \times 0,05\text{μ}^2 \times 2,342 = 1.171\text{τον}$, για το Α.Τ. 37: $20.000,00\text{μ}^2 \times 0,04\text{μ}^2 \times 2,606 = 2.084,80\text{τον}$, ήτοι σύνολο: $15.000,00 + 11.710,00 + 1.171,00 + 2.084,80 = 29.965,80\text{τον}$. Για τη μεταφορά τους απαιτούνται $29.965,80,00/100 = 300$ πλήρη δρομολόγια φορτηγών, ήτοι $300 - 90 = 210$ δρομολόγια επιπλέον. Η διαφορά που προκύπτει είναι : $210\text{δρομ} \times 270,00\text{€} = 56.700,00\text{€}$. Το κόστος προμήθειας των ασφαλικών υλικών (χωρίς την άσφαλο) του έργου είναι : $(15.000,00 + 11.710,00 + 1.171,00 = 27.881,00)\text{τον} \times 18,00\text{€} + 2.084,80\text{τον} \times 25,00\text{€} (\text{εκτίμηση}) = 553.978,00\text{€}$. Το κόστος προμήθειας της ασφάλτου των ασφαλικών υλικών του έργου είναι : $27.881,00\text{τον} \times 3,80\% \times 655,58\text{€} + 2.084,80\text{τον} \times 4,50\% \times 655,58\text{€} = 756.076,48\text{€}$. Η διαφορά που προκύπτει είναι : $553.978,00\text{€} + 756.076,48\text{€} - 1.094.003,64\text{€} = 216.050,84\text{€}$. Επίσης στο Α.Τ. 35 δεν έχει υπολογιστεί το κόστος της συγκολλητικής επάλειψης, όπως αναφέρεται στη περιγραφή του άρθρου. Το κόστος αυτό ισούται με $17.500,00\text{€}$. Άρα το επιπλέον κόστος υπολογίζεται σε $6.000\text{€} + 56.700,00\text{€} + 216.050,84\text{€} + 17.500,00 = 296.250,84\text{€}$ και επιβαρύνει την προσφορά της εταιρίας» (σελ. 34-35 λόγος 7 της προσφυγής). Επειδή οι εξεταζόμενοι λόγοι είναι ορισμένοι και η αναθέτουσα αρχή όφειλε να τους είχε απαντήσει ειδικά, αξιολογώντας τους τουλάχιστον ίδια πχ -αλλά όχι περιοριστικά- α) σε σχέση με το πρόσθετο οδόστρωμα πόσοι οδοστρωτήρες δηλώθηκαν στις εξηγήσεις και πόσοι απαιτούνται, καθώς και εάν η δηλωθείσα απόδοση είναι αποδεκτή και για ποιόν λόγο, β) σε σχέση με την ποσότητα του ασφαλτομίγματος πόση είναι η επιφάνεια που προκύπτει από τον προϋπολογισμό της μελέτης και το σύνολο των εμπλεκόμενων ΑΤ, πόση επιφάνεια υπολόγισε η ... και εάν οι δύο υπολογισμοί συμπίπτουν ή όχι,

ώστε να σταθμιστεί εν συνεχεία και ο αριθμός των απαιτούμενων δρομολογίων για την μεταφορά του ασφατομίγματος, γ) σε σχέση με το κόστος του ασφατομίγματος εάν προσκομίστηκαν στοιχεία για την επικαλούμενη -στις εξηγήσεις- τιμή, και εάν είναι αποδεκτός ο υπολογισμός του κόστους της αντιστοίχης ασφατικής στρώσης με βάση την ίδια τιμή με τα υπόλοιπα, δ) εάν η σύμφωνα με την αιτιολόγηση της προσφοράς της συνυπολόγισε κόστος για την συγκολλητική επάλειψη στο ΑΤ 35 και εφόσον όχι εάν τούτο είναι αποδεκτό και για ποιόν λόγο. Συνεπώς για τους λόγους αυτούς πρέπει να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση κατά το μέρος που έκανε αποδεκτές τις επίμαχες εξηγήσεις και προσφορά της ... ΑΤΕ, και η υπόθεση να αναπεμφθεί στην αναθέτουσα αρχή προκειμένου πρωτογενώς να συμπληρώσει την αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης ως προς τον εξεταζόμενο λόγο.

47. Επειδή γίνεται δεκτή εν συνόλω η εισήγηση.

48. Επειδή κατ' ακολουθία των ανωτέρω, το αίτημα της προσφυγής πρέπει να γίνει δεκτό γενομένων αποδεκτών όσων λόγων της προσφυγής αναφέρονται στο σκεπτικό και απορριπτομένων όσων λόγων της προσφυγής αναφέρονται στο σκεπτικό, να ακυρωθεί για τους λόγους που αναφέρονται στο σκεπτικό η προσβαλλόμενη απόφαση ως αναιτιολόγητη κατά το σκέλος που αφορά στην αποδοχή των εξηγήσεων/αιτιολογήσεων των οικονομικών προσφορών των τριών παρεμβαινουσών και της και την ανακήρυξη της πρώτης παρεμβαίνουσας ως προσωρινής αναδόχου του έργου, να απορριφθούν οι παρεμβάσεις, να αναπεμφθεί η υπόθεση στην αναθέτουσα αρχή για τις οφειλόμενες ενέργειες δηλαδή για την αιτιολόγηση της κρίσης της περί αποδοχής των εξηγήσεων/αιτιολογήσεων των ασυνήθιστα χαμηλών προσφορών των τριών παρεμβαινουσών και της σύμφωνα με το σκεπτικό, και να επιστραφεί το παράβολο που κατέθεσε η προσφεύγουσα (άρθ. 363 παρ. 5 ν. 4412/2016 και 5 ΠΔ39/2017).

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται την προδικαστική προσφυγή.

Απορρίπτει τις παρεμβάσεις.

Ακυρώνει την με αριθ. 250/2022 απόφαση της αναθέτουσας αρχής, κατά το μέρος που έγιναν δεκτές οι εξηγήσεις/αιτιολογήσεις/διευκρινήσεις των οικονομικών προσφορών των τριών παρεμβαινουσών και του οικονομικού φορέα, καθώς και οι προσφορές τους, και ανακηρύχθηκε η πρώτη παρεμβαίνουσα προσωρινή ανάδοχος του έργου.

Αναπέμπει στην αναθέτουσα αρχή για τις οφειλόμενες ενέργειες σύμφωνα με το σκεπτικό.

Ορίζει την επιστροφή του κατατεθέντος παραβόλου.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε την 28-11-2022 και εκδόθηκε την 19-12-2022 στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη.

**Η Πρόεδρος
Ε. Σβολοπούλου**

**Η Γραμματέας
Δ. Κυριαζή**